

A Magyar Nemzeti Bank H-PJ-III-B-21/2014. számú határozata az EST MEDIA Vagyonkezelő Nyilvánosan Működő Részvénytársasággal (székhely: 1012 Budapest, Logodi utca 49.) szemben felügyeleti intézkedések alkalmazásáról

Az EST MEDIA Vagyonkezelő Nyilvánosan Működő Részvénytársaságnál (székhely: 1012 Budapest, Logodi utca 49.) **(Kibocsátó)** lefolytatott célvizsgálat **(Célvizsgálat)** során az MNB Pénzügyi Stabilitási Tanácsa **(PST)** felhatalmazása alapján az alábbi

h a t á r o z a t o t

hozom.

- I. Az MNB figyelmezteti a Kibocsátót, hogy a jövőben
 1. az éves jelentés összeállítása során maradéktalanul tegyen eleget valamennyi vonatkozó jogszabályi kötelezettségének;
 2. a féléves jelentés összeállítása során maradéktalanul tegyen eleget valamennyi vonatkozó jogszabályi kötelezettségének;
 3. a negyedéves jelentés összeállítása során maradéktalanul tegyen eleget valamennyi vonatkozó jogszabályi kötelezettségének;
 4. minden esetben küldje meg a szabályozott információt a hivatalosan kijelölt információtárolási rendszer számára.
- II. Az MNB felszólítja a Kibocsátót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 30 (harminc) napon belül szüntesse meg a Célvizsgálat során feltárt, a határozat indokolásának 2.3.2. és 2.5.2. pontjaiban megjelölt jogszabályba ütköző közzétételi hiányosságokat, így küldje meg 2013. I. féléves jelentését és 2013. III. negyedéves jelentését a hivatalosan kijelölt információtárolási rendszer számára.
- III. Az MNB a Célvizsgálat során feltárt, a határozat indokolásának II. részében megjelölt jogszabálysértések miatt a Kibocsátót 8.000.000,- Ft, azaz nyolcmillió forint összegű felügyeleti bírság megfizetésére kötelezi.

Az MNB ellenőrzési eljárása során eljárási költség nem merült fel.

A kiszabott felügyeleti bírságot a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 (harminc) napon belül kell az MNB 19017004-01678000-30900002 számú számlájára – „felügyeleti bírság” megjelöléssel, valamint a határozat számának feltüntetésével – befizetni. A felügyeleti bírság önkéntes befizetésének elmaradása esetén a közigazgatási végrehajtás szabályai kerülnek alkalmazásra. A felügyeleti bírság befizetésére meghatározott határidő elmulasztása esetén, a be nem fizetett összeg után késedelmi pótlék felszámolására kerül sor, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A késedelmesen megfizetett késedelmi pótlék után nem számítható fel késedelmi pótlék.

A késedelmi pótlékot az MNB hivatkozott számú számlájára kell befizetni, a határozat számának feltüntetésével, „késedelmi pótlék” megjelöléssel. Ha a kötelezett fizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, a fizetési kötelezettség haladéktalanul végrehajtásra kerül.

A határozat ellen közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek nincs helye. Az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a határozat felülvizsgálatát a közléstől számított 30 (harminc) napon belül jogszabálysértésre hivatkozással a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól keresettel kérheti. A keresetlevelet – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – az MNB-hez kell 3 (három) példányban benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást kell tartani. Tárgyalás tartását az ügyfél a keresetlevélben vagy az alperes közigazgatási szerv kereseti ellenkérelmének kézhezvételétől számított 8 (nyolc) napon belül írásban kérheti.

I n d o k o l á s

I. A CÉLVIZSGÁLAT CÉLJA ÉS LEFOLYTATÁSA

Az MNB a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (**MNB tv.**) 39. § (1) bekezdés h) pontja, valamint a 62. § (1) bekezdés b) pontja és a 64. § (1) bekezdés b) pontja alapján 2013. október 2. napján – 166732/2013 ügyszámon (korábbi ügyszám: 505945/2014, jelenlegi ügyszám: 42385/2014) – Célvizsgálatot indított a Kibocsátónál.¹ A Célvizsgálat során az MNB áttekintette a Kibocsátó 2011. december 31. napját követően közzétett éves, féléves és negyedéves jelentéseit. A Célvizsgálat célja annak vizsgálata volt, hogy a Kibocsátó az éves, féléves és negyedéves jelentéseit a jogszabályi előírásoknak – a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (**Tpt.**) 54. § (2) bekezdésének; a nyilvánosan forgalomba hozott értékpapírokkal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség részletes szabályairól szóló 24/2008. (VIII.15.) PM rendelet (**PM rendelet**) 2. § (1) bekezdésének, valamint a PM rendelet 1. melléklet 3.5. pontjának és 2. melléklet 3.5. pontjának – megfelelően állította-e össze, különös tekintettel a nemzetközi számviteli standardok² szerint összeállított konszolidált beszámoló készítési kötelezettségre.

¹ A Célvizsgálat tartásáról a Kibocsátót – a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (**Psztv.**) 57. § (1) bekezdése alapján – a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (**Felügyelet**) 2013. szeptember 12. napján kelt, 166732-2/2013 iktatószámú levelével értesítette. A Felügyelet arról tájékoztatta a Kibocsátót, hogy a Célvizsgálat kezdetének időpontja a Felügyelet levelének átvételét követő 16. nap. Tekintettel egyrészt arra, hogy a Kibocsátó a Felügyelet kiértesítő levelét 2013. szeptember 16. napján vette át, másrészt pedig arra, hogy az MNB tv. 176. § (1) bekezdése alapján a Felügyelet 2013. október 1. napján megszűnt, a Célvizsgálatot 2013. október 2. napján (a Felügyelet levelének átvételét követő 16. napon) az MNB indította meg.

² A nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (**1606/2002/EK rendelet**) 2. cikke értelmében a „nemzetközi számviteli standardok” a Nemzetközi Számviteli Standardok (IAS-ek), a Nemzetközi Beszámolókészítési Standardok (IFRS-ek) és a kapcsolódó Értelmezések (SIC-IFRIC értelmezések), továbbá a standardok későbbi módosításai és kapcsolódó

A konszolidált beszámolókat elsősorban a nemzetközi számviteli standardokban előírt közzétételi kötelezettségek teljesítése szempontjából vizsgálta az MNB, illetve a beszámolóiban közzétett információkból vont le következtetéseket. Az MNB nem vizsgálta a konszolidált beszámolóiban szereplő összegek könyvelési és bizonylati alátámasztását.

A 1606/2002/EK rendelet 4. cikke alapján a tagállamok joga által szabályozott társaságok összevont (konszolidált) éves beszámolójukat a nemzetközi számviteli standardok alapján kötelesek összeállítani, ha a fordulónapjukon az értékpapírjaik forgalmazása engedélyezett valamelyik tagállam szabályozott piacán.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szmt.) 10. § (1) bekezdése alapján összevont (konszolidált) éves beszámolót és összevont (konszolidált) üzleti jelentést is köteles készíteni – az Szmt. 116-117. §-aiban foglaltak kivételével – az a vállalkozó, amely egy vagy több vállalkozóhoz fűződő viszonyában az Szmt. 3. § (2) bekezdés 1. pontja értelmében anyavállalatnak minősül.³ Az Szmt. 10. § (2) bekezdése értelmében „[a] nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002/EK rendelet 4. Cikke hatálya alá tartozó vállalkozó az (1) bekezdés szerinti kötelezettségének azzal tesz eleget, hogy a rendeletben foglalt eljárás alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában rendeleti formában kihirdetett nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítja össze az összevont (konszolidált) éves beszámolóját. A vállalkozó a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokban nem szabályozott kérdések tekintetében e törvény előírásait köteles alkalmazni, a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokkal összhangban”.

A Tpt. 54. § (4) bekezdésének első mondata szerint „[a] kibocsátónak az egyes pénzügyi évek végét követő legkésőbb négy hónapon belül közzé kell tennie az éves jelentését”.

A PM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a PM rendelet 1. számú melléklete határozza meg az éves jelentésre vonatkozó tartalmi előírásokat.

A PM rendelet 1. melléklet 3.1. alpontja írja elő, hogy az összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett kibocsátó éves jelentésének – többek között – tartalmaznia kell az összevont (konszolidált) éves beszámolót is. A PM rendelet 1. melléklet 3.5. pontja értelmében, „[a]mennyiben a kibocsátó a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002/EK rendelet 4. cikke hatálya alá tartozik, akkor a 3.1. pont helyett az Európai Unió Hivatalos Lapjában rendeleti formában kihirdetett nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítja össze az összevont (konszolidált) éves beszámolóját”.

A PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján a PM rendelet 2. számú melléklete határozza meg a féléves jelentésre vonatkozó tartalmi előírásokat.

értelmezések, a jövőbeni standardok és kapcsolódó értelmezések, amelyeket a Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete (IASB) kiadott vagy elfogadott.

³ Az Szmt. 3. § (2) bekezdés 1. pont a) alpontja értelmében anyavállalat „az a vállalkozó, amely egy másik vállalkozónál (a továbbiakban: leányvállalat) közvetlenül vagy leányvállalatán keresztül közvetetten meghatározó befolyást képes gyakorolni, mert a tulajdonosok (a részvényesek) szavazatának többségével (50 százalékot meghaladóval) tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik”.

A PM rendelet 2. számú melléklet 3.5. pontja alapján „[a]mennyiben a kibocsátó a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke hatálya alá tartozik, akkor a 3.1. pont helyett az Európai Unió Hivatalos Lapjában rendeleti formában kihirdetett nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítja össze az összevont (konszolidált) féléves beszámolóját”.

A nemzetközi számviteli standardokat (**IFRS**) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 2008. november 3-i 1126/2008/EK európai bizottsági rendelet melléklete tartalmazza.

A Budapesti Értéktőzsde Zrt. (székhely: 1062 Budapest, Andrásy út 93.) (**BÉT**) honlapjának adatai szerint a Kibocsátó törzsrészevényeivel 1999. február 1. napjától kezdődően kereskednek a BÉT által működtetett szabályozott piacon.

A cégnyilvántartás adatai, valamint a Kibocsátó közzétételei alapján a Kibocsátó a 2011. és a 2012. év végén is több leányvállalattal rendelkezett. A Kibocsátó az EMG Médiacsoport Korlátolt Felelősségű Társaságban (székhely: 1012 Budapest, Logodi utca 49.) (**EMG Médiacsoport Kft.**) szerzett szavazati jogának mértéke 2007. augusztus 6. napjától 2013. január 28. napjáig minősített többségű befolyást biztosító mértékű⁴ volt. A Kibocsátó az Exit Kiadói Korlátolt Felelősségű Társaságban (székhely: 1012 Budapest, Logodi utca 49.) (**Exit Kiadói Kft.**) szerzett szavazati jogának mértéke 2011. szeptember 14. napjától minősített többségű befolyást biztosító mértékű.

Fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó a 2011. és 2012. évről is a nemzetközi számviteli standardok szerint összeállított összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére volt kötelezett.

⁴ A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (régi Gt.) 52. § (2) bekezdése szerint „[e] cím alkalmazásában minősített többséget biztosító befolyásnak számít, ha a minősített befolyásszerző az ellenőrzött társaságban – közvetlenül vagy közvetve – a szavazatok legalább hetvenöt százalékával rendelkezik(...)”. A régi Gt. 52. § (2) bekezdése által a minősített többséget biztosító befolyásra vonatkozó meghatározás alapján megállapítható, hogy a Kibocsátó az EMG Médiacsoport Kft. és az Exit Kiadói Kft. vonatkozásában a szavazatok legalább hetvenöt százalékával rendelkezik, amely azt is jelenti, hogy a nevezett társaságokhoz fűződő viszonyában az Sztmt. 3. § (2) bekezdés 1. pontja értelmében anyavállalatnak is minősül.

1.1. A Célvizsgálat során alkalmazott bizonyítási eszközök

A Célvizsgálat során a tényállás döntéshozatalhoz szükséges mértékű tisztázása érdekében az MNB a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (**Ket.**) 50. § (1) bekezdésének megfelelően bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek keretében az alábbi eljárási cselekményeket hajtotta végre.

- 2014. március 10. napján kelt, 42385-1/2014 iktatószámú levelében (**Levél**) az MNB nyilatkozattételre és a Levélben megjelölt dokumentumok megküldésére hívta fel a Kibocsátót. A Kibocsátó az adatszolgáltatásra rendelkezésre álló határidő meghosszabbítását kérte az MNB-től a 2014. március 13. napján (iktatószám: 42385-2/2014) és 2014. március 17. napján (iktatószám: 42385-3/2014) az MNB-hez érkezett leveleiben.
- 2014. március 19. napján kiadmányozott, N-PJ-III-49/2014. számú végzésével (iktatószám: 42385-4/2014) az MNB 2014. március 21. napjáig meghosszabbította a Kibocsátó rendelkezésére álló határidőt. A Kibocsátó válasza (**Kibocsátói levél**) 2014. március 21. napján elektronikus levélben (iktatószám: 42385-5/2014), valamint 2014. március 25. napján postai úton (iktatószám: 42385-6/2014) érkezett meg az MNB részére.
- Az MNB a Célvizsgálat megállapításait vizsgálati jelentésben (**Vizsgálati jelentés**) (iktatószám: 42385-9/2014) foglalta össze és azt 2014. március 31. napján észrevételezés céljából megküldte a Kibocsátó részére, amelyet a Kibocsátó a visszaérkező tértivevény tanúsága szerint 2014. április 3. napján vett át. Az MNB tv. 69. § (4) bekezdése értelmében *„[a]z ellenőrzési eljárás alá vont személy és szervezet a vizsgálati jelentésre és a csoportvizsgálati jelentésre – annak kézhezvételétől számított húsz napon belül – írásban észrevételt tehet. Ha ez az időtartam az intézkedés eredményességét veszélyeztetné, az MNB ennél rövidebb határidőt is előírhat”*.
- A Kibocsátó 2014. április 23. napján kelt, az MNB-hez 2014. április 28. napján érkezett 42385-9/2014. iktatószámú beadványában tájékoztatta az MNB-t a Vizsgálati jelentésben foglalt megállapításokkal kapcsolatos észrevételeiről.
- Az MNB 2014. június 18. napján kelt N-PJ-III-136/2014. számú végzésében döntött a döntéshozatali határidő meghosszabbításáról, mivel az észrevételek értékelése során észlelte, hogy a 26. számú megállapítás nem szerepel teljes körűen a Vizsgálati jelentésben. A végzést, valamint a kiegészített megállapítást az MNB 2014. június 19. napján megküldte a Kibocsátónak.
- A Kibocsátó 2014. június 30. napján tette meg újabb észrevételét. A Kibocsátó észrevételeit az MNB áttekintette, kiértékelte és jelen határozat meghozatala során figyelembe vette.

II. A CÉLVIZSGÁLAT MEGÁLLAPÍTÁSAI (i), A MEGÁLLAPÍTÁSOK MINŐSÍTÉSE (ii), AZ ÉSZREVÉTELEK ÉRTÉKELÉSE (iii)

2.1. A 2011. és 2012. évi – nemzetközi számviteli standardok szerint – konszolidált éves beszámolók jogszabályi megfelelésének vizsgálata

A Kibocsátó 2012. április 27. napján – K36612/2012 számon – tette közzé a Tpt. 56. § (3) bekezdése szerinti, hivatalosan kijelölt információtárolási rendszerben (**Információtárolási Rendszer**) a 2011. évi éves jelentés részét képező, a 2011. évről szóló, IFRS-ek szerint összeállított összevont (konszolidált) éves beszámolóját (**2011. évi IFRS beszámoló**).

A Kibocsátó a 2012. évi éves jelentés részét képező, a 2012. évről szóló, IFRS-ek szerint összeállított összevont (konszolidált) éves beszámolóját (**2012. évi IFRS beszámoló**) 2013. április 29. napján – K45955/2013 számon – tette közzé az Információtárolási Rendszerben.

2.1.1. IAS 1 (A pénzügyi kimutatások prezentálása) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.1.1. Az IAS 1 standard 16. bekezdése

(i) A Célvizsgálat során megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó a 2012. évi IFRS beszámoló 20. oldalán, illetve a 2011. évi IFRS beszámoló 21. oldalán kijelenti, hogy „[...] *eleget tett az IAS (IFRS) fordulónapon érvényes előírásainak*”. Ugyanakkor a 2012. évi IFRS beszámoló 19. oldalán, valamint a 2011. évi IFRS beszámoló 20. oldalán található információ szerint a könyvelési rend „*kettős könyvvitel, HAS*” (t.i. Hungarian Accounting Standards – magyar számviteli szabályok). A mérleg és eredménykimutatás is „*A változat*” szerint készült és az eredménykimutatás típusaként az „*összköltség*” típus lett meghatározva. Ezen változatokat és típust az Szm. tartalmazza, az IFRS-ekben nem ismertek.

(ii) Az IAS 1 (A pénzügyi kimutatások prezentálása) standard 16. bekezdése szerint az IFRS-ekkel összhangban lévő pénzügyi kimutatásokat készítő gazdálkodó egységnek a megfelelésre vonatkozóan kifejezett és korlátozás nélküli kijelentést kell tennie a megjegyzésekben. A gazdálkodó egység csak abban az esetben nevezheti a pénzügyi kimutatásokat az IFRS-ekkel összhangban lévőknek, amennyiben azok összhangban vannak az IFRS-ek valamennyi előírásával.

Tekintettel a fenti hiányosságra az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó egymással ellentétes információkat szerepeltet nemcsak a 2011. évi, hanem a 2012. évi IFRS beszámolóban is, így nem tett egyértelműen eleget az IAS 1 standard 16. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a 2011. évi IFRS beszámoló és a 2012. évi IFRS beszámoló a magyar számviteli törvényen alapuló egyedi beszámolók alapulvételével készültek, azok IFRS transzformációja alapján. Ennek megfelelően álláspontja szerint helytálló volt információadásuk a könyvelési rendről, nincs benne ellentétes információ az IAS 1 standard 16. bekezdésében foglaltakkal.

Az MNB kiemeli, hogy a magyar számviteli szabályokra (HAS) történő hivatkozás a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóban félrevezető, mert a különböző számviteli szabályrendszerek nem vegyíthetők a beszámolóokban. Az MNB megállapította, hogy a mérleg és eredménykimutatás típusának (A változat, illetve összköltség típusú) megjelölése az IFRS-ben értelmezhetetlen, amit a Kibocsátó sem vitatott az észrevételében. A fentiek alapján az MNB megállapítását fenntartja.

2.1.1.2. Az IAS 1 standard 38. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi IFRS beszámoló és a 2012. évi IFRS beszámoló saját tőke változás kimutatásai nem tartalmazzak összehasonlító információkat. Szintén nincsenek összehasonlító információk az immateriális javak, az ingatlanok, gépek, berendezések, a befektetett pénzügyi eszközök, követelések, valamint a rövid távú pénzügyi befektetések értékének változásait bemutató kiegészítő megjegyzéseknél.

(ii) Az IAS 1 standard 38. bekezdése alapján más IFRS-ek eltérő rendelkezése hiányában, a tárgyidőszaki pénzügyi kimutatásokban szereplő valamennyi összehasonlító információ esetében, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie az előző időszakra vonatkozó összehasonlító információkat. A gazdálkodó egységnek összehasonlító adatokat kell a magyarázó vagy leíró jellegű információk között szerepeltetnie, ha ez fontos a tárgyidőszaki pénzügyi kimutatások megértése szempontjából.

Tekintettel a fenti hiányosságra az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. és 2012. évi IFRS beszámolóban szerepeltetett összehasonlító információk tartalma – a saját tőke változás kimutatása, az immateriális javak, az ingatlanok, gépek, berendezések, a befektetett pénzügyi eszközök, követelések, valamint a rövid távú pénzügyi befektetések kimutatása vonatkozásában – nincs összhangban az IAS 1 standard 38. bekezdésében foglaltakkal.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint az MNB megállapítása téves, az adott kiegészítő információk minden esetben összehasonlító információk közreadásával készültek (a saját tőke változás esetében is ezek az adatok a kiegészítő megjegyzésekben bemutatottak). A fentiekre hivatkozással a Kibocsátó álláspontja szerint nem sértette meg az IAS 1 standard 38. bekezdésében foglaltakat.

Az MNB kiemeli, hogy a Kibocsátó az észrevételben nem jelölte meg pontosan, hogy a kiegészítő megjegyzések mely pontja tartalmazza az összehasonlító adatokat. A Kibocsátó összehasonlító adatokat a saját tőke változásáról a kiegészítő megjegyzésekben sem szerepeltet, ott csak az év végi állományi adatokról szerepelnek összehasonlító információk. Az észrevételben foglaltak ellenére az immateriális javak, az ingatlanok, gépek, berendezések, a befektetett pénzügyi eszközök és a rövid távú pénzügyi befektetések értékének változásait bemutató táblázatok, valamint a követelések értékvesztését bemutató táblázatok nem tartalmazzak összehasonlító adatokat. Az MNB a megállapítást – a fentiek alapján – fenntartja.

2.1.1.3. Az IAS 1 standard 106. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi IFRS beszámoló átfogó jövedelem kimutatása adatai szerint a külső tulajdonosokra jutó eredmény -43.135 ezer forint. A saját tőke változásainak kimutatása nem tartalmazza ezt a tételt, a tárgyévi eredményből a saját tőke változásainak kimutatása szerint nem részesülnek a külső tulajdonosok (nem ellenőrző részesedések). A 2012. évi IFRS beszámoló átfogó jövedelem kimutatása adatai szerint a külső tulajdonosokra jutó eredmény 402 ezer forint. A saját tőke változásainak kimutatása nem tartalmazza ezt a tételt, a tárgyévi eredményből a saját tőke változásainak kimutatása szerint nem részesülnek a külső tulajdonosok (nem ellenőrző részesedések).

Az MNB megállapította továbbá, hogy a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámoló saját tőke változásainak kimutatásában a külső tulajdonosok részesedésének nyitó értékét a Kibocsátó nem szerepelteti. Megállapítást nyert továbbá, hogy a kimutatások olyan tételeket tartalmaznak (pl.: HAS-> IAS átsorolás hatása, konszolidáció hatása), amelyek az IFRS-ekben nem ismertek.

(ii) Az IAS 1 standard 106. bekezdés a) pontja alapján a saját tőke változásainak kimutatásában szerepeltetni kell az időszaki teljes átfogó jövedelmet, külön bemutatva az anyavállalat tulajdonosaira, valamint a nem ellenőrző részesedésekre eső teljes összegeket.

Az IAS 1 standard 106. bekezdés d) pontja alapján a saját tőke változásainak kimutatásában szerepeltetni kell a saját tőke valamennyi összetevőjére vonatkozóan az időszak eleji és végi könyv szerinti értékek egyeztetését, külön bemutatva az eredményből, az egyéb átfogó jövedelemből, valamint a tulajdonosokkal – azok tulajdonosi minőségében – folytatott ügyletekből eredő változást (külön bemutatva a tulajdonosok általi hozzájárulásokat és a tulajdonosok közötti felosztásokat, valamint a leányvállalatokban lévő tulajdonosi érdekeltségekben bekövetkező olyan változásokat, amelyek nem járnak az ellenőrzés elvesztésével).

Az MNB megállapította, hogy az a tény, hogy sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámoló saját tőke változásai kimutatásában nincs megosztva a tárgyévi eredmény az anyavállalat tulajdonosai, valamint a külső tulajdonosok (nem ellenőrző részesedések) között, nem felel meg az IAS 1 standard 106. bekezdés a) pontjában foglaltaknak.

Megállapítást nyert továbbá, hogy sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámoló saját tőke változásainak kimutatásainak adatai nem felelnek meg teljes körűen az IAS 1 standard 106. bekezdés d) pontjában foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a saját tőke változás kimutatásában ugyan valóban nincsenek megosztva a szavazó/nem szavazó arányok, az eredményrészek, ezt viszont a kapcsolt magyarázó szövegekben, a kiegészítő megjegyzésekben, a beszámoló többi kimutatásában tételesen, kellő módon, hatásaival együtt bemutatták.

Az MNB álláspontja szerint a saját tőke változásainak kimutatása egy alapkimutatás és a standard hivatkozott rendelkezései értelmében egyértelműen szerepeltetni kell benne a megállapításban hiányolt információt. A Kibocsátó nem tett észrevételt azon megállapításra, hogy a saját tőke változásainak kimutatásai olyan tételeket tartalmaznak, amelyek az IFRS-ekben nem ismertek. A fentiek alapján az MNB a megállapításait fenntartja.

2.1.1.4. Az IAS 1 standard 113. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolóban a saját tőke változásainak kimutatása, valamint a cash flow-k kimutatása nem tartalmaz kereszthivatkozást.

(ii) Az IAS 1 standard 113. bekezdése szerint a megjegyzéseket a gazdálkodó egységnek rendszerezett módon kell bemutatnia. A gazdálkodó egységnek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatása, az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatása, valamint a saját tőke változásainak kimutatása és cash flow-k kimutatása minden tételét kereszthivatkozásokkal kell ellátnia a megjegyzések kapcsolódó információihoz.

Fentiekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolója a fenti hiányosság okán nem felel meg az IAS 1 standard 113. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint az MNB megállapítása a kereszthivatkozások hiányát rögzítette a cash-flow és a saját tőke változással kapcsolatban. Értelmezése szerint nincs IAS előírás arra, hogy minden beszámoló sort külön el kell látni hivatkozással, így álláspontja szerint betartotta az IAS 1 standard 113. bekezdésében foglaltakat.

Az MNB kiemeli, hogy a Vizsgálati jelentés megállapítása nem utal arra, hogy minden beszámoló sort szükséges kereszthivatkozással ellátni. Azon tételeket szükséges kereszthivatkozással ellátni, amelyekkel kapcsolatban a kiegészítő megjegyzések tartalmaznak olyan információkat, amelyek segíthetik az adott tétel megértését. Mivel a kiegészítő megjegyzések között szerepelnek kapcsolódó információk, ezért a kimutatások megfelelő sorait kereszthivatkozásokkal kell ellátni. Az MNB a fentiek alapján a megállapítást fenntartja.

2.1.2. IAS 7 (Cash-flow-k kimutatása) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.2.1. Az IAS 7 standard 18. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló cash-flow kimutatásában a működési cash-flow meghatározásánál az indirekt módszert alkalmazza, ugyanis a kimutatás első sora az „adózás előtti eredmény”. Megállapítást nyert ugyanakkor, hogy sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem egyezik meg a cash-flow kimutatásban szereplő adózás előtti eredmény összege az átfogó jövedelem kimutatásban szereplő összeggel.

(ii) Az IAS 7 (Cash-flow-k kimutatása) standard 18. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységnek a működési tevékenységekből származó cash flow-kat az alábbi módszerek valamelyikének alkalmazásával kell bemutatnia:

- (a) a direkt módszer, amellyel a bruttó pénzeszközbevételek és a bruttó pénzeszköz-kifizetések főbb kategóriáit mutatják be; vagy
- (b) az indirekt módszer, amellyel az eredményt módosítják a nem pénzjellegű tranzakciók hatásaival, a múltbeli vagy jövőbeni működési pénzbevételek vagy kifizetések halasztásaival vagy elhatárolásaival, és a befektetési vagy finanszírozási cash flow-kkal kapcsolatos bevételi vagy kiadási tételekkel.

Fentiekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolóiban szereplő cash-flow kimutatások nem felelnek meg az IAS 7 standard 18. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a hatályos szabályozás alapján az egyedi, HAS szerinti cash-flow táblákban szűrték ki, értelmezték és mutatták be a kétszeres figyelembevételket, halmozódásokat, így ezeket az IFRS transzformáció során már nem kellett külön kezelni. Ugyanakkor a cash-flow a pénzügyi változásokat mutatja be és elemzi, a forgalmi- és értékvesztés adatokkal együtt, ez az eltérések valós magyarázata.

Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevétele nem ad magyarázatot arra, hogy a cash-flow kimutatások kiinduló adataként szereplő adózás előtti eredmény miért tér el az átfogó jövedelem kimutatásban szereplő adózás előtti eredmény összegétől, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.2.2. Az IAS 7 standard 31. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi IFRS beszámoló cash-flow kimutatása szerint 565.405 ezer forint összegben került sor hiteltörlesztésre a bázisidőszakban, a 2010. évben. A pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban a rövid lejáratú hitelek és kölcsönök összege a bázis évben 813.652 ezer forint, míg a tárgyévben 925.564 ezer forint volt. A 14. számú kiegészítő megjegyzés alapján a bázisévet 103.391 ezer forint, míg a tárgyévet 111.638 ezer forint kamatráfordítás terhelte. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Kibocsátó jelentős összegű hitel-, illetve kölcsöntartozással rendelkezett a 2010. és 2011. évben, amelyek után kamatot fizetett, amelynek összege ugyanakkor nem került elkülönülten közzétételre a cash-flow kimutatásban.

(ii) Az IAS 7 standard 31. bekezdése alapján a kapott és fizetett kamatból és osztalékokból származó cash-flow-kat elkülönülten kell közzétenni. Mindegyiket időszakra időszakra következetes módon kell besorolni működési, befektetési vagy finanszírozási tevékenységként. A standard 32. bekezdése szerint az egy bizonyos időszak alatt fizetett kamat teljes összegét közzé kell tenni a cash-flow-k kimutatásában, akár költségként jelenítették meg az eredményben vagy veszteségben, akár aktiválták az IAS 23 (Hitelfelvételi költségek) standardnak megfelelően.

Tekintettel arra, hogy a kamat teljes összege nem került elkülönülten közzétételre a cash-flow kimutatásban, így a 2011. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 7 standard 31-32. bekezdéseinek.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a fizetett kamatok külön történő kimutatása valóban elmaradt a 2011-es cash-flow táblában, de egyértelműen bemutatásra kerültek a kiegészítő megjegyzéseken belül a pénzügyi eredmények bemutatása részben.

Az MNB álláspontja szerint a cash-flow kimutatás egy alapkimutatás és a standard értelmében egyértelműen szerepeltetni kell benne a megállapításban hiányolt információt. A Kibocsátó az észrevételben elismeri, hogy a kimutatásban nem szerepelteti a fizetett kamatokat, így a fentiek alapján az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.2.3. Az IAS 7 standard 40. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2012. évi IFRS beszámoló 20. oldalán található információk szerint a Kibocsátó 100%-os tulajdonú leányvállalata, az EMG Média csoport Kft. 2012. augusztus 31. napján értékesítette a Sziget Kulturális Menedzser Iroda Korlátolt Felelősségű Társaságban (székhely: 1033 Budapest, Hajógyári sziget 23796/58.) (Sziget Kft.) meglévő (49%-os) tulajdonrészét, aminek jelentős hatása volt a beszámolóra. A Kibocsátó ennek ellenére nem tette közzé a 2012. évi IFRS beszámolóban a teljes kapott ellenértéket, az ellenérték pénzeszközből (pénzeszköz-egyenértékesből) álló részét, a Sziget Kft.-ben az értékesítéskor lévő pénzeszközök (pénzeszköz-egyenértékesek) és egyéb eszközök, kötelezettségek összegét.

(ii) Az IAS 7 standard 40. bekezdése szerint a gazdálkodó egységnek – összevontan – közzé kell tennie, mind a leányvállalatok vagy más vállalkozások feletti ellenőrzés megszerzésének, mind pedig elvesztésének tekintetében, az időszakra nézve az alábbiak mindegyikét:

- a) a teljes fizetett vagy kapott ellenértéket;
- b) az ellenérték pénzeszközből és pénzeszköz-egyenértékesekből álló részét;
- c) azon, a leányvállalatokban vagy más vállalkozásokban lévő pénzeszközök és pénzeszköz-egyenértékesek összegét, amelyekben az ellenőrzést megszerezték vagy elvesztették; valamint
- d) azon, a leányvállalatokban vagy más vállalkozásokban lévő pénzeszközökön és pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli eszközök és kötelezettségek összegét, amelyekben az ellenőrzést megszerezték vagy elvesztették, összegezve minden egyes nagyobb kategóriára.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 7 standard 40. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint az MNB vonatkozó megállapítása az IAS 7 standard 40. bekezdését a Sziget Kft. 2012. évben történt eladásával kapcsolatban tévesen értelmezi, mivel csak pénzeszköz-rendezésre került sor, a Kibocsátó az Üzleti Jelentés Vállalati

események című fejezetében szövegesen bemutatta, hogy nincs pénzeszköz-egyenértékes hatás.

Az MNB kiemeli, hogy az Üzleti jelentés nem része a 2012. évi IFRS beszámolóknak. Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó az észrevételében nem cáfolta, hogy az IFRS beszámoló nem tartalmazza a megállapításban hiányolt információkat, az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.2.4. Az IAS 7 standard 45. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló nem tartalmazza a cash-flow kimutatásban szereplő összegek egyeztetését a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban megjelenített megfelelő tételekkel.

(ii) Az IAS 7 standard 45. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie a pénzeszközök és pénzeszköz-egyenértékesek összetevőit, valamint be kell mutatnia a cash-flow kimutatásában szereplő összegek egyeztetését a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban bemutatott megfelelő tételekkel.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a 2011. és 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 7 standard 45. bekezdésének.

(iii) A Kibocsátó szerint pénzeszköz-egyenértékes összetevők hiányában a kifogásolt IAS 7 standard 45. bekezdésében foglaltakat bemutatni nem lehetett.

Az MNB kiemeli, hogy a megállapítás nem a pénzeszköz-egyenértékesek bemutatását hiányolta, hanem a cash-flow kimutatásban szereplő összegek egyeztetését a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban megjelenített megfelelő tételekkel. A fentiek miatt az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.3. IAS 8 (Számviteli politika, a számviteli becslések változásai és hibák) standardnak való megfelelés vizsgálata

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem tünteti fel a már kiadott, de még nem hatályos standardokkal (pl.: módosított IAS 27, IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12, IFRS 13) kapcsolatos gyakorlatát.

(ii) Az IAS 8 standard 30. bekezdése értelmében, ha a gazdálkodó egység egy már kiadott, de még nem hatályos új standardot vagy értelmezést még nem alkalmaz, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie ezt a tényt, valamint az ismert vagy ésszerűen megbecsülhető azon információkat, amelyek relevánsak annak megbecsléséhez, hogy az új standard vagy értelmezés alkalmazása milyen hatással lesz a gazdálkodó egység pénzügyi kimutatásaira a kezdeti alkalmazás időszakában.

Az MNB megállapította, hogy azzal, hogy a Kibocsátó sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem tünteti fel a már kiadott, de még nem hatályos standardokkal (pl.: módosított IAS 27, IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12, IFRS 13) kapcsolatos gyakorlatát, így a 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 8 standard 30. bekezdése előírásainak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint nem merült fel a megállapítás által hivatkozott körben semmi bemutatandó, és álláspontja szerint a vonatkozó szabályozás értelmében a nem létező körülmény változatlanóságát (azaz azt, hogy az adott körülmény továbbra sem releváns) a szabályozásokkal kapcsolatban nem is kell bemutatni.

Az MNB a Kibocsátó észrevételét nem fogadja el, mert a hivatkozott standard egyértelműen előírja a közzétételi kötelezettséget abban az esetben, ha egy már kiadott, de még nem hatályos új standardot vagy értelmezést még nem alkalmaznak. A megállapítást ezért az MNB fenntartja.

2.1.4. IAS 12 (Nyereségadó) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.4.1. Az IAS 12 standard 81. bekezdés c) pontja

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem szerepelteti az adóráfordítás (-bevétel) és a számviteli eredmény közötti számszaki egyeztetést.

(ii) Az IAS 12 (Nyereségadó) standard 81. bekezdés c) pontja értelmében az adóráfordítás (-bevétel) és a számviteli eredmény közötti kapcsolat magyarázatát a következők közül az egyik, vagy mindkét formában közzé kell tenni:

- i. az adóráfordításnak (-bevételnek), valamint a számviteli eredménynek és a vonatkozó adókulcs(oknak) a szorzata közötti számszaki egyeztetést, közzétéve azt az alapot is, amely alapján a vonatkozó adókulcs(ok) számítása történt; vagy
- ii. az átlagos effektív adókulcs és a vonatkozó adókulcs közötti számszaki egyeztetést, közzétéve azt az alapot is, amely alapján a vonatkozó adókulcs(ok) számítása történt.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 12 standard 81. bekezdés c) pontjában foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint az MNB megállapítása az adóhatások egyeztetését hiányolja. Álláspontja szerint ezt az egyes beszámolókból a kiegészítő megjegyzéseken belül a választott és alkalmazott konszolidációs elvek, eljárások, módszerek összefoglalása részben megtette.

Tekintettel arra, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló Kibocsátó által hivatkozott részei nem tartalmazzák olyan levezetést, hogy az IFRS szerinti adózás előtti eredményből milyen módosításokkal lehet meghatározni az adóráfordítás összegét, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.4.2. Az IAS 12 standard 15. és 24. bekezdései, valamint 81. bekezdés e) pontja

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóban „Konszolidálás miatt keletkező halasztott adó meghatározása” címszó alatt kifejti, hogy „[a]mennyiben a konszolidált éves beszámolóban szereplő adózás előtti eredmény a konszolidációs intézkedések következtében eltér a konszolidációba teljeskörűen bevont vállalkozások egyedi éves beszámolóinak eredmény-kimutatásában szereplő eredmények együttes összegétől, akkor [...] társasági adó különbözetet kell kimutatni”. Ez alapján a Kibocsátó a 2011. évben 402.705 ezer forint, a 2012. évben 834.897 ezer forint halasztott adókövetelést mutatott ki, ami valójában nem az, csak egy látens adókövetelés. A 2011. és a 2012. évi IFRS beszámolóban egyaránt kimutatja a Kibocsátó, hogy jelentősen eltér az immateriális javak és az ingatlanok, gépek, berendezések esetén a számviteli és az adózás során figyelembe vehető értékcsökkenés, így könyv szerinti értékük és adóalapjuk is eltér. Ennek ellenére a Kibocsátó nem mutatta ki az átmeneti különbözeteket és az azokhoz kapcsolódó halasztott adókövetelés, vagy halasztott adókötelezettség összegét.

(ii) Az IAS 12 standard 5. bekezdésében foglaltak szerint a halasztott adókötelezettségek a nyereségadónak a következő időszakokban az adóköteles átmeneti különbözetekből eredően fizetendő összegei. A halasztott adókövetelések a nyereségadónak a következő időszakokban visszatérülő összegei a levonható átmeneti különbözetekből, vagy a fel nem használt negatív adóalapok továbbviteléből, vagy a fel nem használt adójóváírások továbbviteléből eredően. Az átmeneti különbözetek egy – a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban szereplő – eszköz vagy kötelezettség könyv szerinti értéke és adóalapja közötti – adóköteles vagy levonható – különbözetek.

Ugyanezen standard 15. bekezdése szerint – a standardban rögzített két eset kivételével – minden adóköteles átmeneti különbözetre halasztott adókötelezettséget kell megjeleníteni. A 24. bekezdés értelmében pedig minden levonható átmeneti különbözetre halasztott adókövetelést kell megjeleníteni – olyan mértékben, amennyiben valószínű, hogy olyan adóköteles nyereség fog rendelkezésre állni, amellyel szemben a levonható átmeneti különbözet felhasználható –, kivéve a standardban rögzített esetben.

Ugyanezen standard 81. bekezdés e) pontja szerint közzé kell tenni azoknak a levonható átmeneti különbözeteknek, fel nem használt negatív adóalapoknak és fel nem használt adójóváírásoknak az összegét (és lejáratát, ha van), amelyre nem mutattak ki halasztott adókövetelést a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 12 standard 15. és 24. bekezdéseinek, valamint 81. bekezdés e) pontjának.

(iii) A Kibocsátó észrevételében a kimutatott halasztott adókövetelés látens minősítését vitatja, nyilatkozata szerint annak egy – tízmilliós nagyságrendű – része például a 2014. évben várhatóan felhasználásra kerül majd. A Kibocsátó elismeri, hogy nem kezelte az adó értékcsökkenési hatását, azonban álláspontja szerint a hiba hatása nem jelentős.

Az MNB rámutat, hogy a Kibocsátó eljárása az Szmt. 132. §-át követi, amely rendelkezés nincs összhangban az IAS 12 standard előírásaival. A Kibocsátó észrevétele nem cáfolja azt, hogy az átmeneti különbözetek nem kerültek feltárássra és bemutatásra, ami a halasztott adókövetelés és halasztott adókötelezettség megállapításának alapja. A fentiek miatt az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.5. IAS 18 (Bevételek) standardnak való megfelelés vizsgálata

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem tartalmazza a bevételek megbontását kategóriák szerint.

(ii) Az IAS 18 (Bevételek) standard 35. bekezdés b) pontja szerint a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie az időszak alatt elszámolt minden lényeges bevételi kategória összegét, beleértve az áruk értékesítéséből, szolgáltatások nyújtásából, kamatból, jogdíjakból, osztalékokból származó bevételt.

Az MNB megállapította, hogy a 2011. és 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 18 standard 35. bekezdés b) pontjában foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a bevételi csoportok kapcsán a fő csoportok a kiegészítő megjegyzéseken belül az üzemi bevétel bemutatása és a pénzügyi eredmények bemutatása körében részletesen bemutatásra kerültek.

Figyelemmel a Kibocsátó tevékenységi körére, valamint arra, hogy a Kibocsátó árbevétele a kiegészítő megjegyzésekben meg lett osztva belföldi- és export árbevételre, és a pénzügyi bevételek – melyek összege nem jelentős – külön bemutatásra kerültek, az MNB elfogadta a Kibocsátó észrevételét – és az IAS 18 standard 35. bekezdés b) pontjával kapcsolatos megállapítását nem tartja fenn.

2.1.6. IAS 27 (Konzolidált és egyedi pénzügyi kimutatások) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.6.1. Az IAS 27 standard 24. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóban „A választott és alkalmazott konszolidációs elvek, eljárások, módszerek összefoglalása” címszó alatt a Kibocsátó kifejti, hogy a konszolidációs körben „*[a] különböző választható értékelési módszerek eltérését a társaság a konszolidáció során nem egységesíti*”.

(ii) Az IAS 27 (Konzolidált és egyedi pénzügyi kimutatások) standard 24. bekezdése szerint a konszolidált pénzügyi kimutatásokat a hasonló körülmények közötti, hasonló ügyletekre és más eseményekre alkalmazott egységes számviteli politikák alapján kell elkészíteni.

Az MNB a feltárt hiányosságok alapján megállapította, hogy a 2011. és 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 27 standard 24. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó álláspontja szerint a megállapításban idézett beszámolói hivatkozás nem azt jelenti, hogy a konszolidációba vont vállalkozások nem egységes számviteli politikákat alkalmaznának, hanem úgy értendő, hogy az egységesen alkalmazott politikák a különböző választható értékelési módszerek eltérését nem egységesítik.

Az MNB kiemeli, hogy amennyiben a csoport tagjai a hasonló körülmények közötti, hasonló ügyletekre különböző – akár a standardok által egyébként engedélyezett – értékelési módszereket alkalmaznak, az a hivatkozott előírás alapján nem minősül egységes számviteli politikának. A fentiek alapján az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.6.2. Az IAS 27 standard 12. és 14. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a 2012. évi IFRS beszámoló 20. oldalán felhívja a figyelmet arra, hogy a Kibocsátó leányvállalatának, az EMG Média csoport Kft.-nek a Sziget Kft.-ben meglévő részesedése 2012. augusztus 31. napján értékesítésre került, így a Sziget Kft. és annak leányvállalata a VOLT Event Kulturális Rendezvényiroda Korlátolt Felelősségű Társaság (székhely: 1033 Budapest, Hajógyári sziget 23796/58.) (**Volt Event Kft.**) kikerült a konszolidációs körből, ezért azok adatai a bázisidőszaki adatokból is kiszűrésre kerültek.

Az MNB megállapította továbbá, hogy a kiszűrés hatására a 2012. évi IFRS beszámoló bázis időszaki, összehasonlító adatai jelentősen eltérnek a 2011. évi IFRS beszámoló tárgyevi adataitól. Megállapítást nyert továbbá az is, hogy a 2012. évben a Sziget Kft. és Volt Event Kft. nem került konszolidálásra.

Az MNB megállapította továbbá, hogy – amint azt a Kibocsátó 2012. augusztus 31. napján, K74425/2012 számon közzétett féléves jelentése is tartalmazza – a Sziget Kft. (és a Volt Event Kft.) értékesítésével a Kibocsátó gyakorlatilag megszüntette az „event üzletág”-át (rendezvényszervezési tevékenységét). Ezek alapján felmerül a Kibocsátó azon kötelezettsége, hogy a megszünt tevékenységet az IFRS 5 standard alapján kell bemutatni. Ugyanakkor a 2012. július 17. napján, K61002/2012 számon közzétett információk szerint az EMG Média csoport Kft. a Sziget Kft. értékesített 49%-os üzletrészére 2014. július 16. napjáig érvényesíthető vételi jogot szerzett, amelyet egyoldalú nyilatkozatával – bármikor – gyakorolhat. A Sziget Kft.-ben a Kibocsátó által közvetlenül birtokolt 2%-os szavazati jogot biztosító üzletrész és a 49% – közvetetten, az EMG Média csoport Kft.-n keresztül birtokolt – potenciális szavazati jog figyelembe vételével a Kibocsátó – az IAS 27 standard alapján – továbbra is ellenőrzi a Sziget Kft.-t és a Volt Event Kft.-t is.

A Célvizsgálat során – a Kibocsátói levél 2.8. pontjában – a Kibocsátó az Szm. 15. § (5) és 118. § (2) bekezdésével, valamint az IAS 8 standard hibák kijavítására vonatkozó 45.⁵ és 51.⁶ bekezdéseire hivatkozva indokolta a kiszűrési módszer alkalmazását.

⁵ Az IAS 8 standard 45. bekezdése szerint: „Amikor a tárgyidőszak elején valamely hiba esetében kivitelezhetetlen az összes megelőző időszakra vonatkozó halmozott hatás meghatározása, a gazdálkodó egységnek a hiba kijavítására az összehasonlító adatokat a legkorábbi kivitelezhető időponttól kezdődően a jövőre nézve kell újra megállapítania”.

Az MNB megállapította ugyanakkor, hogy – a korábban már hivatkozott – Szmt. 10. § (2) bekezdés alapján a Kibocsátó az IFRS-ek szerint köteles összeállítani konszolidált éves beszámolóját és az Szmt. előírásait csak az IFRS-ekben nem szabályozott kérdésekben köteles alkalmazni. A két számviteli szabályrendszer (Szmt. és IFRS) tehát nem vegyíthető tetszőlegesen a konszolidált beszámoló elkészítésekor. Az IAS 8 standard Kibocsátó által hivatkozott bekezdései hibák kijavítására tartalmazznak rendelkezéseket, amely bekezdések alkalmazása a jelen esetben nem megfelelő, mivel a két társaság (Sziget Kft. és Volt Event Kft.) korábbi, 2011. év végi konszolidálása a Kibocsátó IFRS-ekben előírt kötelezettsége volt, és nem tekinthető az IAS 8 standard által meghatározott hibának.

(ii) Az IFRS 5 (Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszűnt tevékenységek) standard 31. bekezdése szerint a gazdálkodó egység egy része olyan tevékenységekből és cash flow-kból tevődik össze, amelyek működési és pénzügyi beszámolási célból egyértelműen megkülönböztethetők a gazdálkodó egység fennmaradó részétől. Más szavakkal a gazdálkodó egység egy része, amíg azt használatra tartják, pénztermelő egység vagy pénztermelő egységek egy csoportja lesz. Ugyanezen standard 32. bekezdés a) pontja szerint a megszűnt tevékenység a gazdálkodó egységnek egy olyan része, amelyet elidegenítettek vagy értékesítésre tartottá minősítenek, és amely a tevékenység elkülönült, fontosabb üzletágát vagy földrajzi területét testesíti meg.

Az IFRS 5 standard 33. bekezdés szerint a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie:

(a) egy összevont összeget az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatásban, amely az alábbiak összességét tartalmazza:

i. a megszűnt tevékenységek adózott eredménye; és

ii. a megszűnt tevékenységet alkotó eszközök vagy elidegenítési csoport(ok) értékesítési költségekkel csökkentett valós értékre történő átértékelése kapcsán, vagy azok elidegenítése kapcsán elszámolt adózott nyereség vagy veszteség;

(b) az (a) pontban szereplő összevont összeg megbontását:

i. a megszűnt tevékenységek bevételeire, ráfordításaira és adózás előtti eredményére;

ii. a kapcsolódó nyereségadóra, az IAS 12 standard 81. bekezdés h) pontjának megfelelően;

iii. a megszűnt tevékenységet alkotó eszközök vagy elidegenítési csoport(ok) értékesítési költségekkel csökkentett valós értékre történő átértékelése kapcsán, vagy azok elidegenítése kapcsán elszámolt nyereségre vagy veszteségre; valamint

iv. a kapcsolódó nyereségadó ráfordításra, az IAS 12 standard 81. bekezdés h) pontjának megfelelően. A megbontás a megjegyzésekben vagy az átfogó jövedelemre

⁶ Az IAS 8 standard 51. bekezdése szerint „A számviteli politikának a pénzügyi kimutatások egyes ügyletek, más események vagy feltételek kapcsán megjelenített vagy közzétett tételeire való alkalmazásakor gyakran szükséges becslést alkalmazni. A becslés elkerülhetetlenül szubjektív, és becslések a beszámolási időszak vége után is elkészíthetők. Amikor valamely számviteli politikát alkalmaznak visszamenőlegesen, vagy amikor egy visszamenőleges újramegállapítást hajtanak végre egy korábbi időszakos hiba javítására, nehezebb lehet a becsléseket elkészíteni amiatt, hogy hosszabb idő telhetett el az érintett ügylet, más esemény vagy feltétel bekövetkezése óta. Ugyanakkor a korábbi időszakokra vonatkozó becslések célja ugyanaz marad, mint a tárgyidőszaki becsléseké, azaz, hogy a becslés az ügylet, más esemény vagy feltétel bekövetkezésekor fennálló körülményeket tükrözze.”

vonatkozó kimutatásban is bemutatható. Amennyiben azt az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatásban mutatják be, azt egy olyan részben kell bemutatni, amelyet a megszűnt tevékenységekhez tartozóként azonosítanak, azaz elkülönítve a folytatódó tevékenységektől. A megbontás nem követelmény az olyan elidegenítési csoportokra, amelyek olyan újonnan megszerzett leányvállalatok, amelyek az akvizíció időpontjában megfelelnek az értékesítésre tartottá minősítés feltételeinek;

(c) a megszűnt tevékenységgel kapcsolatos működési, befektetési és finanszírozási tevékenységekből származó nettó cash flow-kat. Ezek a közzétételek bemutatathatók a megjegyzésekben vagy magukban a pénzügyi kimutatásokban. Ezek a közzétételek nem szükségesek az olyan elidegenítési csoportokra, amelyek olyan újonnan megszerzett leányvállalatok, amelyek az akvizíció időpontjában megfelelnek az értékesítésre tartottá minősítés feltételeinek;

(d) a folytatódó tevékenységekből és a megszűnt tevékenységekből származó, az anyavállalat tulajdonosainak tulajdonítható jövedelmet. Ezeket a közzétételeket a gazdálkodó egység vagy a megjegyzésekben vagy az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatásban prezentálhatja.

Az IFRS 5 standard 33A. bekezdése szerint ha a gazdálkodó egység az eredmény összetevőit a (2007-ben módosított) IAS 1 standard 81. bekezdésében leírtak szerint különálló eredménykimutatásban mutatja be, az adott különálló kimutatásban szerepel egy rész, amely a megszűnt tevékenységekre vonatkozik.

Ugyanezen standard 34. bekezdése alapján a 33. bekezdésben foglalt közzétételeket a gazdálkodó egységnek a pénzügyi kimutatásokban bemutatott megelőző időszakokra vonatkozóan újra be kell mutatnia, úgy, hogy azok valamennyi olyan tevékenységre vonatkozzanak, amelyeket a legutolsó bemutatott időszak beszámolási időszak végéig megszüntettek.

Az IAS 27 standard 12. bekezdése értelmében a konszolidált pénzügyi kimutatásoknak az anyavállalat minden leányvállalatát tartalmazniuk kell. A standard 4. bekezdése szerint a leányvállalat olyan gazdálkodó egység, amelyet egy másik gazdálkodó egység (az anyavállalat) ellenőriz, az ellenőrzés pedig képességet jelent egy gazdálkodó egység pénzügyi és működési politikájának irányítására, a tevékenységből származó haszon megszerzése érdekében.

Ugyanezen standard 14. bekezdése szerint a gazdálkodó egység birtokolhat olyan részvénywarrantokat, részvényvásárlási opciókat, törzsrészvényekre beváltható adósság- vagy tőkeinstrumentumokat, vagy más hasonló instrumentumokat, amelyek potenciálisan – ha lehívják vagy beváltják őket – szavazati jogot biztosítanak a gazdálkodó egységnek, vagy egy másik fél szavazati jogát csökkentik egy másik gazdálkodó egység pénzügyi és működési politikáját illetően (potenciális szavazati jogok). Az aktuálisan lehívható vagy átváltható potenciális szavazati jogok létezését és hatását, beleértve a más gazdálkodó egységnél lévő potenciális szavazati jogokat is, figyelembe veszik annak megítélésakor, hogy az adott gazdálkodó egység képes-e egy másik gazdálkodó egység pénzügyi és működési politikájának irányítására. A potenciális szavazati jogok aktuálisan akkor nem hívhatók le vagy nem válthatók át, ha pl. azok egy jövőbeni időpontig vagy egy jövőbeni esemény bekövetkezéséig

nem hívhatók le vagy nem válthatók át. A 15. bekezdés alapján annak megítéléséhez, hogy a potenciális szavazati jogok hozzájárulnak-e az ellenőrzéshez, a gazdálkodó egység minden olyan tényt és körülményt megvizsgál (ideértve a potenciális szavazati jogok lehívási feltételeit és egyéb szerződéses megállapodásokat, akár egyenként, akár összevonva), amely hatással van a potenciális szavazati jogokra, kivéve a vezetésnek az ilyen jogok lehívására vagy átváltására vonatkozó szándékát és pénzügyi képességét.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy az „event üzletág”, vagyis a rendezvényszervezési tevékenység megszüntetésével kapcsolatban a 2012. évi IFRS beszámolóban alkalmazott kibocsátói (kiszűrési) gyakorlat, valamint a Sziget Kft. és a Volt Event Kft. 2012. évi konszolidációból történő kihagyása – a potenciális szavazati jogok és a továbbra is fennálló ellenőrzés megléte miatt – nem felel meg az IAS 27 standard 12. és 14. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó a 2012. évi IFRS beszámolóban szereplő összehasonlító, 2011. évi adatokból a Sziget Kft. és a Volt Event Kft. adatainak történő kiszűrésével kapcsolatos álláspontját a Célvizsgálat során a Kibocsátói levélben ismertette, a megállapítás annak figyelembe vételével született. Ezen álláspontját a Kibocsátó az észrevételeiben is fenntartotta.

A Sziget Kft. és a Volt Event Kft. 2012. évi konszolidációból történő kihagyása kapcsán a Kibocsátó az észrevételeiben kifejtette, hogy megítélése szerint a társaságok ellenőrzése mindaddig nem valósul meg, amíg az EMG Média csoport Kft. a vételi jogával nem él. Ezen túlmenően azt is kifejtette a Kibocsátó, hogy – a 2012. évi IFRS beszámoló zárlati munkáinak elvégzése alatt – a Fővárosi Törvényszék 2013. március 9. napjától ideiglenes fizetési haladékban részesítette az EMG Média csoport Kft.-t, amely társaságnak 2013. március 28. napjával a csődeljárását is elrendelte és vagyonfelügyelőt rendelt a társaság mellé. Ennek következtében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 13. § (5) bekezdése értelmében a vagyonfelügyelő jóváhagyása szükséges az új kötelezettségvállalásokhoz, így például az opciós jog lehívásához is. A hozzájárulás ugyanakkor csak a célszerű – veszteséget mérséklő – működéshez, a csődegyezés előkészítéséhez szükséges kötelezettségvállaláshoz, kifizetéshez adható meg. A Kibocsátó hangsúlyozta továbbá, hogy a Csődtv. 13. § (2) bekezdése értelmében az EMG Média csoport Kft. vezetői, legfőbb szerve, valamint tulajdonosai jogkörüket csak a vagyonfelügyelő részére biztosított jogok megsértése nélkül gyakorolhatják. Mindezek figyelembe vételével a Kibocsátó megítélése szerint a potenciális szavazati jogok alapján a Sziget Kft. és a Volt Event Kft. ellenőrzése nem állt fenn.

Az IFRS 27 standard 14. bekezdése az ellenőrzés létének vizsgálatánál előírja a potenciális szavazati jogok, tehát például a még le nem hívott, szavazati jog megszerzésére irányuló opciók figyelembe vételét is. Ezáltal nem helytálló a Kibocsátó azon érvelése, hogy a társaságok ellenőrzése nem valósul meg, ameddig a vételi opció nem került lehívásra.

Az EMG Média csoport Kft. – a cégnyilvántartás adatai alapján – 2013. március 29. napjától állt csődeljárás alatt. Az MNB hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az IAS 27 standard 15. bekezdésében szereplő kivételszabály értelmében abban a megítélési körben, hogy a potenciális szavazati jogok hozzájárulnak-e az ellenőrzéshez, nem lehetett figyelembe venni

az EMG Média csoport Kft. ilyen jogok lehívására vonatkozó szándékát és pénzügyi képességét, vagyis azt, hogy a csődeljárásra pénzügyi nehézségek miatt került sor. Az MNB elfogadja a Kibocsátó azon érvelését, hogy a vagyonfelügyelő – tehát egy külső, harmadik személy – kötelezettségvállalások jóváhagyására vonatkozó joga következtében az EMG Média csoport Kft. vételi jog lehívására vonatkozó joga olyan mértékben csorbult, hogy ezáltal megszűnt a Kibocsátó – közvetett – ellenőrzése a Sziget Kft. és a Volt Event Kft. felett. Ez azonban a beszámolási időszak vége utáni – az IAS 10 standard 3. bekezdés b) pontjában meghatározott – nem módosító esemény, amely csak 2013. március 29. napjától áll fenn, így az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.7. IAS 33 (Egy részvényre jutó eredmény) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.7.1. Az IAS 33 standard 66., 67. és 70. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámoló tartalmazza az egy részvényre jutó eredmény alapértékét, azonban a hígított értékét nem és utalás sincs arra, hogy megegyezne az alapértékkel. Az MNB megállapította továbbá, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló nem tartalmazza, hogy a Kibocsátó által az egy részvényre jutó eredmény alapértékeként szerepeltetett tárgyévi és bázis évi összeg hogyan került meghatározásra.

(ii) Az IAS 33 (Egy részvényre jutó eredmény) standard 66. bekezdése alapján a gazdálkodó egységnek az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatásban kell bemutatnia az anyavállalat törzsrészvényesei rendelkezésére álló, a folytatódó tevékenységből származó eredmény és az anyavállalat törzsrészvényesei rendelkezésére álló eredmény egy részvényre jutó alap és hígított értékét a törzsrészvény minden olyan osztályára vonatkozóan, amely az adott időszakra számított nyereségből való részesedésre eltérő jogokkal rendelkezik. Az egy részvényre jutó eredmény alapértéke és az egy részvényre jutó eredmény hígított értéke összegének minden bemutatott időszakra nézve egyenlő fontosságot kell tulajdonítani. A 67. bekezdés szerint az egy részvényre jutó eredményt minden olyan időszakra be kell mutatni, amelyre vonatkozóan átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatást bemutatnak. Amennyiben az egy részvényre jutó eredmény alapértéke és az egy részvényre jutó eredmény hígított értéke megegyezik, a kettő párhuzamos bemutatása az átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatás azonos során is történhet.

Az IAS 33 standard 70. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie – többek között – az egy részvényre jutó eredmény alapértéke és az egy részvényre jutó eredmény hígított értéke számításában használt számláló összegét, valamint az ezeknek az összegeknek az anyavállalat rendelkezésére álló adott időszakra számított eredménnyel való egyeztetését. Ezen kívül közzé kell tenni a törzsrészvényeknek az egy részvényre jutó eredmény alapértéke és az egy részvényre jutó eredmény hígított értéke számításában nevezőként használt súlyozott átlagos számát, valamint ezen nevezők egymással való egyeztetését. Az egyeztetéseknek tartalmaznia kell az egy részvényre jutó eredményre hatással lévő egyes instrumentum osztályok egyedi hatását.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 33 standard 66 és 67., valamint 70. bekezdéseinek.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint az egy részvényre jutó eredmény alap- és hígított értéke megegyezett, ezért nem került külön bemutatásra a hígított érték.

Az MNB álláspontja szerint tekintettel arra, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolókból nem derül ki, hogy az egy részvényre jutó eredmény alap- és hígított értéke megegyezik-e, így a felhasználók számára nem egyértelmű, hogy a hígított érték azért nem került bemutatásra, mert az megegyezik az alap értékkel, vagy annak valamilyen egyéb (pl.: hanyagság, vagy kedvezőtlenebb érték tudatos kihagyása stb.) oka van. A fentiek alapján az MNB az észrevételt nem fogadja el és megállapítását fenntartja.

2.1.7.2. Az IAS 33 standard 10. bekezdése

(i) Az MNB a cégnyilvántartás adatai, valamint a Kibocsátó cégnyilvántartásban fellelhető alapszabályai alapján a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó törzsrészvényeinek darabszáma és névértéke – a 2011. és 2012. évben – az alábbiak szerint változott.

Időszak kezdete	Időszak vége	Darabszám	Névérték (Ft)
2011. 01. 01.	2011. 02. 28.	68 510 000	100
2011. 02. 28.	2011. 08. 31.	6 851 000	1 000
2011. 08. 31.	2011. 11. 30.	6 851 000	200
2011. 11. 30.	2012. 12. 31.	19 796 337	200

Az MNB a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a 2011. évi IFRS beszámolóban az egy részvényre jutó eredmény tárgyévi alap értékét a Kibocsátó úgy számolta, hogy a 2011. évi adózott eredmény értékét 6.851.000 részvény darabszámmal osztotta el, nem pedig a forgalomban lévő törzsrészvények adott időszakra vonatkozó súlyozott átlagával.

Az MNB a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította továbbá, hogy 2012. évi IFRS beszámolóban a Kibocsátó az egy részvényre jutó eredmény összehasonlító időszaki (2011. évi) értékét úgy állította elő, hogy a 2011. évi (módosított) adózott eredmény értékét 6.851.000 részvény darabszámmal osztotta el, nem pedig a forgalomban lévő törzsrészvények adott időszakra vonatkozó súlyozott átlagával.

(ii) Az IAS 33 standard 10. bekezdése alapján az egy részvényre jutó eredmény alapértékét az anyavállalat törzsrészvényesei rendelkezésére álló eredménynek (számláló) a forgalomban lévő törzsrészvények adott időszakra vonatkozó súlyozott átlagával (nevező) való elosztásával kell kiszámítani.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 33 standard 10. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevételében elismerte hibás gyakorlatát, így az MNB megállapítását fenntartja.

2.1.8. IAS 36 (Eszközök értékvesztése) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.8.1. Az IAS 36 standard 8. és 59. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. és a 2012. évi IFRS beszámoló 1. és 2. számú kiegészítő megjegyzésében szereplő információk szerint a Kibocsátó – értékvesztés helyett – terven felüli értékcsökkenést számolt el az immateriális javak és az ingatlanok, gépek, berendezések után.

(ii) Az IAS 36 (Eszközök értékvesztése) standard 6. bekezdése alapján egy eszköz vagy pénztermelő egység megtérülő értéke az értékesítési költségekkel csökkentett valós értéke és használati értéke közül a magasabb. A használati érték egy eszközből vagy pénztermelő egységből várhatóan befolyó jövőbeni cash flow-k jelenértéke. Ugyanezen standard 8. bekezdése szerint egy eszköz akkor értékvesztett, ha annak könyv szerinti értéke meghaladja annak megtérülő értékét.

Az IAS 36 standard 59. bekezdése szerint akkor, és csak akkor, ha az eszköz megtérülő értéke a könyv szerinti értékénél alacsonyabb, az eszköz könyv szerinti értékét a megtérülő értékre le kell csökkenteni. Az ilyen csökkentés az értékvesztés miatti veszteség.

A MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és a 2012. évi IFRS beszámolójában a terven felüli értékcsökkenés kimutatása nem felel meg az IAS 36 standard 8. és 59. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a vonatkozó hatások számviteli helye, a beszámolóiban való elszámolása megfelelő volt, csak a megnevezése volt téves. Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételében elismerte hibás gyakorlatát, így az MNB megállapítását fenntartja.

2.1.8.2. Az IAS 36 standard 104. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a 2011. évi IFRS beszámolóban a Kibocsátó piaci értékelés alapján, értékvesztés helyett 207.634 ezer forint – tárgyévi – terven felüli értékcsökkenést mutatott ki a – Magyar Vendor Informatikai Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társasággal (székhely: 1012 Budapest, Logodi utca 49.) (**Magyar Vendor Kft.**), a Sziget Kft. és a 2009. május 5. napján megszűnt Pro Future Informatikai Beruházó és Fejlesztő Korlátolt Felelősségű Társasággal (székhely: 1117 Budapest, Hauszmann Alajos utca 3.) (**Pro Future Kft.**) kapcsolatban megjelenített – goodwillra.

(ii) Az IAS 36. standard 104. bekezdése szerint egy pénztermelő egységre (a pénztermelő egységek azon legkisebb csoportjára, amelyre goodwill vagy társasági eszköz került felosztásra) értékvesztés miatt akkor, és csak akkor lehet veszteséget elszámolni, ha az egység (egységek csoportja) megtérülő értéke alacsonyabb, mint az egység (egységek csoportja) könyv szerinti értéke. Az értékvesztés miatti veszteséget az egységhez (egységek

csoportjához) tartozó eszközök könyv szerinti értékének csökkentésére a következő sorrendben kell felosztani:

- (a) először a pénztermelő egységhez (egységek csoportjához) hozzárendelt goodwill könyv szerinti értékét kell csökkenteni; valamint
- (b) ezt követően az egységhez (egységek csoportjához) tartozó egyéb eszközökre arányosan az egység (egység csoport) minden egyes eszközének könyv szerinti értéke alapján.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 36. standard 104. bekezdésének.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a vonatkozó hatások számviteli helye, a beszámolóiban való elszámolása megfelelő volt, csak a megnevezése volt téves. Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételében elismerte hibás gyakorlatát, így az MNB megállapítását fenntartja.

2.1.8.3. Az IAS 36 standard 130. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolóban egyaránt terven felüli értékcsökkenés került elszámolásra a goodwillra, amelyet – a rendelkezésre álló információk szerint – értékvesztésként kellett volna kimutatni. Ezen értékvesztés összegével kapcsolatban a Kibocsátó nem ismertette azon eseményeket, amelyek az értékvesztés megjelenítéséhez vezettek és azt sem, hogy a „piaci értékelés” értékesítési költségekkel csökkentett valós értéket, vagy használati értéket jelent-e.

(ii) Az IAS 36 standard 130. bekezdés a) pontja szerint ha az egyedi eszközre, beleértve a goodwillt is, vagy pénztermelő egységre értékvesztés miatti lényeges veszteséget számoltak el vagy írtak vissza az időszak folyamán, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie azokat az eseményeket és körülményeket, amelyek az értékvesztés miatti veszteség megjelenítéséhez vagy visszairásához vezettek. Ugyanezen bekezdés e) pontja szerint a gazdálkodó egységnek azt is közzé kell tennie, hogy az eszköz (pénztermelő egység) megtérülő értéke annak értékesítési költségekkel csökkentett valós értéke vagy használati értéke-e.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IAS 36. standard 130. bekezdés a) és e) pontjainak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint 2011-ben és 2012-ben az üzleti vagy cégérték esetében lineáris értékcsökkenés helyesen nem került alkalmazásra. Amennyiben azonban a nyilvántartott üzleti vagy cégértéket a piaci érték nem támasztotta alá vagy a piaci érték nem volt megállapítható, úgy az aktuális piaci érték szintjéig, ennek hiányában az érintett cég saját tőkéjének arányos része szintjéig – téves megnevezéssel – terven felüli értékcsökkenés került elszámolásra. Mivel az üzleti vagy cégérték a hosszú távú befektetésekhez kapcsolódik, a Kibocsátó a kiegészítő megjegyzéseken belül a hosszú távú befektetések körében ismertette az értékelés elveit, és az üzleti vagy cégérték soron kezelte ennek hatásait.

Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó az észrevételben nem cáfolta, hogy nem kerültek ismertetésre azok az események és körülmények, amelyek az értékvesztés miatti veszteség megjelenítéséhez vezettek, valamint azt sem vitatta, hogy – az értékvesztés számítása során figyelembe vett – megtérülő értéként az értékesítési költségekkel csökkentett valós érték és a használati érték sem lett megjelölve, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.9. IAS 38 (Immateriális javak) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.9.1. Az IAS 38 standard 89. bekezdése

(i) A 2012. évi IFRS beszámoló alapján a 2012. évben 64.906 ezer forint összegben került elszámolásra terv szerinti értékcsökkenés a goodwillra.

(ii) Az IAS 38 (Immateriális javak) standard 89. bekezdése alapján az immateriális javak megjelenítése azok hasznos élettartama alapján történik. A határozott hasznos élettartamú immateriális eszközt amortizálják, míg a határozatlan hasznos élettartamú immateriális eszközt nem. Ugyanezen standard 107. bekezdése szerint a határozatlan hasznos élettartamú immateriális javakat nem lehet amortizálni.

Figyelembe véve, hogy a goodwill határozatlan hasznos élettartamú immateriális jószág, az MNB megállapította, hogy a 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IAS 38. standard 89. és 107. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) Tekintettel arra, hogy az észrevételben a Kibocsátó elismerte a hibát, az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.9.2. Az IAS 38 standard 118. bekezdése

(i) Az MNB a Kibocsátói levél 2.1. pontja alapján megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. év végén 169.636 ezer forint, a 2012. év végén 274.550 ezer forint könyv szerinti értékű saját előállítású immateriális javakkal rendelkezett. A 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóban az immateriális javakkal kapcsolatos információk nincsenek megbontva saját előállítású és egyéb immateriális javakra.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította továbbá, hogy a Kibocsátó a 2011. évi IFRS beszámolóban 4.632.231 ezer forint értékben mutatott ki goodwillt. A 2012. évi IFRS beszámolóban a goodwill nyitó értékeként 2.134.468 ezer forint, fordulónapi értékeként 20.509 ezer forint került feltüntetésre. A goodwill értékének 2.113.959 ezer forintos csökkenéséből 2.107.851 ezer forintra a 2012. évi IFRS beszámoló nem ad magyarázatot. Nem került bemutatásra továbbá, hogy pontosan mi okozta a goodwill 2011. évi IFRS beszámolóban szereplő záró értékének és a 2012. évi IFRS beszámoló nyitó értékének rendkívül jelentős különbségét.

(ii) Az IAS 38 standard 118. bekezdése alapján a gazdálkodó egységnek meg kell különböztetnie egymástól a saját előállítású és az egyéb immateriális javakat.

Az IAS 38 standard 118. bekezdés e) pontja alapján a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie az immateriális javak valamennyi csoportjára vonatkozóan – megkülönböztetve egymástól a saját előállítású és az egyéb immateriális javakat – az időszak eleji és végi könyv szerinti érték levezetését, bemutatva

- i. a növekedéseket, külön feltüntetve a saját fejlesztésből, az egyedi beszerzésből és az üzleti kombináció során történő megszerzésből származókat;
- ii. az IFRS 5 szerint értékesítésre tartottnak minősített, vagy egy értékesítésre tartott elidegenítési csoport részeként kezelt eszközöket;
- iii. a 75., 85. és 86. bekezdésnek megfelelő átértékelésekből és az IAS 36 standard alapján az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt vagy oda visszaírt értékvesztés miatti veszteségekből adódó (esetleges) növekményeket és csökkenéseket az időszak során;
- iv. az időszakban az IAS 36 alapján az eredményben elszámolt értékvesztés miatti veszteségeket (ha vannak);
- v. az időszakban az IAS 36 alapján az eredményben elszámolt értékvesztés miatti veszteség-visszaírásokat (ha vannak);
- vi. az időszak alatt elszámolt amortizációt;
- vii. a pénzügyi kimutatások prezentálási pénznemre történő átváltásából és egy külföldi tevékenység prezentálási pénznemre történő átváltásából származó nettó átváltási különbözetet; valamint
- viii. a könyv szerinti értékben az adott időszakban bekövetkezett egyéb változásokat.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. évi IFRS beszámolója nincs összhangban az IAS 38 standard 118. bekezdésével, és nem felel meg az IAS 38 standard 118. bekezdés e) pontjában foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó elismeri azt, hogy a saját előállítású és a vásárolt immateriális javak szétválasztása elmaradt. Álláspontja szerint a hiányolt magyarázatot a beszámoló kiegészítő megjegyzései tartalmazzák a 2.1.8.3. ponthoz kapcsolódó kibocsátói észrevétel szerint.

Az MNB elismeri, hogy a Kibocsátó által hivatkozott 2012. évi IFRS beszámolóhoz kapcsolódó kiegészítő megjegyzések között "[a] *jelentősebb tételek, változások magyarázata*" rész a goodwillről – szöveges információként – annyit valóban tartalmaz, hogy az értéke 99%-kal csökkent terven felüli értékcsökkenési leírás miatt, azonban számszaki levezetés a goodwill időszak eleji és végi könyv szerinti értékéről a 2012. évi IFRS beszámolóban nem szerepel. A Kibocsátó által hivatkozott, „MÉRLEG” alcímű rész rövid távú pénzügyi befektetések, értékpapírok sorához írt megjegyzésben a goodwillről nincs szó. Tekintettel a jogszabálysértésre, az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.10. IFRS 2 (Részvényalapú kifizetés) standardnak való megfelelés vizsgálata

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. április 27. napi keltezésű Felelős Társaságirányítási Jelentésének 3. pontja alapján „(...) *a menedzsment tagjai részvényalapú javadalmazásra is jogosultak lehetnek a vezetői részvényopciós program feltételeinek teljesítése esetén*”. (A részvényopciós program a 2008. április 24. napján tartott közgyűlésen került jóváhagyásra, a 2008-2012. üzleti évekre.) A Kibocsátó sem

a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem szerepeltet semmilyen információt a részvényopciós programmal kapcsolatban.

(ii) Az IFRS 2 (Részvényalapú kifizetés) standard 44. bekezdése alapján a gazdálkodó egységnek olyan információkat kell közzétennie, amelyek lehetővé teszik pénzügyi kimutatásai felhasználói számára, hogy a tárgyidőszak alatt fennálló részvényalapú kifizetési megállapodások jellegét és mértékét megértsék. Ugyanezen standard 45-52. bekezdései részletezik azon információkat, amelyeket a 44. bekezdésben foglaltak teljesüléséhez – meghatározott esetekben – közzé kell tenni.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nincs összhangban az IFRS 2 standard 44. bekezdésében foglaltakkal.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a részvényopciós programmal kapcsolatban lehívás – a feltételek teljesülésének hiányában – nem volt, ezért nem is szerepeltetett erre vonatkozó nemleges információt a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóban.

Tekintettel arra, hogy a vonatkozó standard által előírt közzétételi kötelezettségnek nem feltétele a lehívás, valamint arra, hogy a beszámolók felhasználói semmilyen információt nem kaptak ahhoz, hogy a tárgyidőszak alatt fennálló részvényalapú kifizetési megállapodások jellegét és mértékét megértsék, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12. IFRS 7 (Pénzügyi instrumentumok: közzétételek) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.1.12.1. Az IFRS 7 standard 8., 21., 25., 27. és B5. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolójának pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásában a pénzügyi instrumentumok jelentősek, ugyanis a 2012. évben az eszköz oldalon a mérlegfőösszegnek mintegy 73%-át, forrás oldalon mintegy 39%-át teszik ki, míg a 2011. évben ezen arány 45% a pénzügyi eszközök és 53% a pénzügyi kötelezettségek esetén.

Megállapítást nyert, hogy a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámoló is tartalmaz egy kivonatot arról, hogy a Kibocsátó lejáratig tartani kívánt, forgatási céllal vásárolt és egyéb értékpapírokat különböztet meg. Ezen kategóriák azonban nem felelnek meg az IAS 39 standardban meghatározott kategóriáknak, ráadásul ezen pénzügyi eszközök értékelésének módját a Kibocsátó nem a besorolástól teszi függővé, hanem attól, hogy azok tulajdonviszonyt, vagy hitelviszonyt testesítenek meg.

Az MNB megállapította, hogy mindkét beszámolóban a hosszú távú befektetések között „befektetések nem konszolidált vállalkozásban, kapcsolt vállalkozásban” és „hosszú távú követelés, kölcsön adott pénzeszköz” kerültek kimutatásra, amely pénzügyi eszközök értékelési módszere nem került ismertetésre. A rövid távú pénzügyi befektetések között „eladásra szánt hitelviszonyt és tulajdonosi viszonyt megtestesítő értékpapírok” kerültek kimutatásra, amelyek értékelési módszere szintén nem egyértelmű a beszámolóknak. A

követelések értékelési módszere szintén nem egyértelmű, mert a nyilvántartás alapjaként a könyv szerinti érték került meghatározásra, míg az értékelés módjaként az került feltüntetésre, hogy „egyedi”. A pénzügyi kötelezettségek kategóriái nem a standardoknak megfelelően lettek meghatározva, értékelésük így nem egyértelmű.

(ii) Az IAS 39 (Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés) standard 45. és 47. bekezdései alapján az IAS 32 standard 11. bekezdésében meghatározott pénzügyi eszközöket és pénzügyi kötelezettségeket az IAS 39 standard 9. bekezdésében meghatározott kategóriákba kell besorolni a bekerülést követő értékelés céljából.

Az IFRS 7 (Pénzügyi instrumentumok: közzétételek) standard 21. és B5. bekezdései alapján a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie a jelentős számviteli politikák összefoglalójában a pénzügyi kimutatások elkészítése során alkalmazott értékelési alapot (vagy alapokat), így például az egyes pénzügyi instrumentum kategóriákba történő besorolás kritériumait.

Az IFRS 7 standard 8. bekezdése alapján az IAS 39 standardban meghatározott pénzügyi instrumentum kategóriák mindegyikének közzé kell tenni a könyv szerinti értékét a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban, vagy a megjegyzésekben.

Az IFRS 7 standard 25. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységnek a pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek minden egyes csoportjára nézve közzé kell tennie az adott eszköz- és kötelezettségcsoport valós értékét olyan módon, hogy azt össze lehessen hasonlítani annak könyv szerinti értékével. A 27. bekezdés alapján közzé kell tenni a valós érték meghatározásának módszereit, értékelési technikáit.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 8., 21., 25., 27. és B5. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevételében elismerte, hogy a pénzügyi instrumentumok vonatkozásában valóban elégtelenül kimunkált besorolásra került sor, azonban álláspontja szerint összességében helyesen került kimutatásra a pénzügyi instrumentumok állománya és eredményhatásai.

Tekintettel arra, hogy a megállapításban jelzett hiányosságokat a Kibocsátó nem cáfolta az észrevételében, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12.2. Az IFRS 7 standard 20. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó – tekintettel arra, hogy be sem sorolta az egyes pénzügyi kategóriákba a pénzügyi instrumentumokat – sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem tette közzé az egyes pénzügyi kategóriákon képződött nettó nyereségeket és veszteségeket, valamint kamatbevételt és kamatráfordítást.

(ii) Az IFRS 7 standard 20. bekezdés a) pontja alapján a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie az egyes pénzügyi kategóriákon képződött nettó nyereségeket vagy veszteségeket,

míg a b) pont alapján az eredménnyel szemben valós értéken értékeltől eltérő pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek (effektív kamatlábmódszer használatával számított) összes kamatbevételét és összes kamatráfordítását kell közzétennie.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 20. bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevételében elismerte, hogy a pénzügyi instrumentumok vonatkozásában valóban elégtelenül kimunkált besorolásra került sor, azonban álláspontja szerint összességében helyesen került kimutatásra a pénzügyi instrumentumok állománya és eredményhatásai.

Tekintettel arra, hogy a megállapításban jelzett hiányosságokat a Kibocsátó nem cáfolta az észrevételében, ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12.3. Az IFRS 7 standard 33., 34. és B8. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem azonosítja a pénzügyi instrumentumaihoz kapcsolódó hitelkockázatot, likviditási kockázatot, valamint piaci kockázatot. A beszámolóban a kockázatoknak való kitétség nem kerül számszerűsítésre, és azok a Kibocsátó kockázatkezelésre vonatkozó célkitűzéseit, politikáit és eljárásait, valamint a kockázat mérésére használt módszereit sem tartalmazzák. A kockázatkonzentrációról, azok meghatározásáról a beszámolók semmilyen információt nem tartalmaznak.

(ii) Az IFRS 7 standard 33. bekezdése alapján a gazdálkodó egységnek a pénzügyi instrumentumokból eredő minden egyes kockázattípusra nézve közzé kell tenni a kockázatnak való kitétségeket, és azok felmerülésének módját, valamint a gazdálkodó egység kockázatkezelésre vonatkozó célkitűzéseit, politikáit és eljárásait, valamint a kockázat mérésére használt módszereket, végül az előzőekben bekövetkezett bármely változást. A 34. bekezdés értelmében a gazdálkodó egységnek a pénzügyi instrumentumokból eredő minden egyes kockázattípusra nézve közzé kell tennie összefoglaló számszerűsített adatokat az adott kockázatnak való kitétségéről a beszámolási időszak végén, valamint be kell mutatni a kockázatkonzentrációkat.

A hivatkozott standard B8. bekezdése szerint a kockázatkonzentrációk olyan pénzügyi instrumentumokból erednek, amelyek hasonló jellemzőkkel bírnak. A kockázatkonzentrációk azonosítása olyan mérlegelést kíván meg, amely figyelembe veszi a gazdálkodó egység körülményeit, ezért a kockázatkonzentrációkra vonatkozó közzétételeknek – többek között – tartalmazniuk kell, hogy a vezetés hogyan határozza meg a koncentrációkat és azon kockázati kitétség összegét, amely az adott jellemzővel közösen bíró összes pénzügyi instrumentummal kapcsolatos.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámoló nem felel meg az IFRS 7 standard 33-34. és B8. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a kapcsolódó kockázatok körében a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolókhöz kapcsolódó „EST MEDIA Nyrt. konszolidált üzleti jelentés” (**Üzleti jelentések**) a Kibocsátó tevékenységének főbb kockázatai alcím alatt a pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó kockázatokra is kitér, illetve álláspontja szerint mind a 2011-es, mind a 2012-es IFRS beszámoló bemutatja a Kibocsátó kockázatkezelési irányelveit is.

Az MNB kiemeli, hogy az Üzleti jelentések nem részei a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóknak és egyébként sem tartalmazzák a pénzügyi instrumentumok kockázatainak IFRS 7 standard szerinti bemutatását. A Kibocsátó – beszámolóiban szereplő – kockázatkezelési irányelvei csak nagyon nagy vonalakban, általánosságban terjednek ki a kockázatkezelés témakörére, azonban a pénzügyi instrumentumokról semmilyen információt nem tartalmaznak. Az MNB a fentiek okán a megállapítást fenntartja.

2.1.12.4. Az IFRS 7 standard 36. és 37. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a hitelkockázatnak való kitétséget a Kibocsátó sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban nem ismertette és nem elemezte.

(ii) Az IFRS 7 standard 36. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységnek pénzügyi instrumentum-csoportonként közzé kell tennie azt az összeget, amely a beszámolási időszak végi maximális hitelkockázati kitétséget leginkább jellemzi, valamint az ezen összeg vonatkozásában birtokolt biztosítékok és egyéb hitelminőség-javítási lehetőségek ismertetését. Ezen túlmenően azon pénzügyi eszközök hitelminőségére vonatkozó információkat is közzé kell tenni, amelyek nem késedelmes tételek, és nem is értékvesztettek. A 37. bekezdés alapján közzé kell tenni azon pénzügyi eszközök korosítás szerinti elemzését, amelyek a beszámolási időszak végén késedelmesek, de nem értékvesztettek, valamint azon pénzügyi eszközök elemzését, amelyeket a beszámolási időszak végén egyedileg értékvesztettnek minősítettek.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 36-37. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó megítélése szerint a hitelkockázat elemzését részletesen, az egyes évek során rendszeresen bemutatta (egyebek mellett az Üzleti jelentésekben, pl. a Társaság tevékenységének főbb kockázatai alcímű részben), ezért nem helytálló a megállapítás minősítése.

Tekintettel arra, hogy az IFRS beszámolóknak nem részei az évek során közzétett dokumentumok, mint ahogy az Üzleti jelentések sem (amely dokumentum egyébként nem tartalmazza a pénzügyi instrumentumokban rejlő kockázatok IFRS szerinti bemutatását), ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12.5. Az IFRS 7 standard 39. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. és 2012. évi IFRS beszámolóban a – jelentős összegű – pénzügyi kötelezettségeiben rejlő likviditási kockázatot nem elemezte és annak kezelési módját nem ismertette.

(ii) Az IFRS 7 standard 39. bekezdése alapján a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie a pénzügyi kötelezettségek lejáratának elemzését, amely bemutatja a szerződés szerint hátralévő lejáratokat, illetve ismertetni kell, hogy hogyan kezeli az ebben rejlő likviditási kockázatot.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 39. bekezdésében foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó megítélése szerint a likviditási kockázat elemzését részletesen, az egyes évek során rendszeresen bemutatta (egyebek mellett az Üzleti Jelentésekben, pl. a Társaság tevékenységének főbb kockázatai alcímű részben), ezért nem helytálló a megállapítás minősítése.

Tekintettel arra, hogy az IFRS beszámolóknak nem részei az évek során közzétett dokumentumok, mint ahogy az üzleti jelentés sem (amely dokumentum egyébként nem tartalmazza a pénzügyi instrumentumokban rejlő kockázatok IFRS szerinti bemutatását), ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12.6. Az IFRS 7 standard 40. és 41. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a piaci kockázatokkal kapcsolatban a 2011. és 2012. évi IFRS beszámoló a kockázati változók érzékenységi elemzését nem tartalmazza.

(ii) Az IFRS 7 standard 40. és 41. bekezdései alapján a gazdálkodó egységnek azon piaci kockázatok minden egyes típusára (pl.: kamatlábak, devizaárfolyamok) kiterjedő érzékenységi vizsgálatot kell végeznie, amelyeknek a beszámolási időszak végén ki van téve, és közzé kell tennie annak eredményét és a vizsgálat során alkalmazott módszert, valamint a fő paraméterek és feltételezések ismertetését.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 40-41. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó megítélése szerint a kockázati változók érzékenységi elemzését részletesen, az egyes évek során rendszeresen bemutatta (egyebek mellett az Üzleti Jelentésekben, pl. a Társaság tevékenységének főbb kockázatai alcímű részben), ezért nem helytálló a megállapítás minősítése.

Tekintettel arra, hogy az IFRS beszámolóknak nem részei az évek során közzétett dokumentumok, mint ahogy az üzleti jelentés sem (amely dokumentum egyébként nem

tartalmazza a pénzügyi instrumentumokban rejlő kockázatok IFRS szerinti bemutatását), ezért az MNB a megállapítást fenntartja.

2.1.12.7. Az IFRS 7 standard 7. és 31. bekezdései

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a 2011. évi IFRS beszámolóban 1.249.017 ezer forint, a 2012. évi IFRS beszámolóban 331.003 ezer forint egyéb követelést mutatott ki, amelyet tovább nem részletezett. A Kibocsátói levél 2.5. pontja, valamint 15-16. számú melléklete alapján az MNB megállapította továbbá, hogy a 2011. évben az egyéb követelések között kimutatott „kölcson” 358.494 ezer forintos összege a mérlegfőösszeg 3,4%-át, „részesedés vételár” 338.810 ezer forintos összege pedig a mérlegfőösszeg 3,2%-át tette ki, ennek ellenére a Kibocsátó semmilyen információt nem szerepeltetett ezen követelésekről a 2011. évi IFRS beszámolóban. A 2012. évi IFRS beszámolóban nem került bemutatásra egy engedményezéséből eredő, 207.803 ezer forint összegű követelése a Kibocsátónak, amelynek aránya a mérlegfőösszeghez viszonyítva 5,7%.

Az MNB megállapította továbbá, hogy a 2011. évi IFRS beszámolóban 3.358.072 ezer forint, a 2012. évi IFRS beszámolóban 618.140 ezer forint egyéb kötelezettség kerül kimutatásra, amely összegek a beszámolóban nem kerültek részletezésre. A Kibocsátói levél 2.6. pontja, valamint 17-18. számú melléklete alapján a 2011. évi IFRS beszámolóban – többek között – itt kerültek kimutatásra a – cégbírósági bejegyzésig – a 2011. szeptember 14. napi tőkeemelésben részt vevőkkel szembeni kötelezettségek 2.589.067 ezer forint összegben. Ezen kötelezettség mérlegfőösszeghez viszonyított aránya 24,8%. A 2012. évi IFRS beszámolóban az egyéb kötelezettségek tartalmazták például a 385.877 ezer forintos adókötelezettséget, amely összeg a mérlegfőösszeg 10,7%-a.

Az MNB megállapította, hogy a fentiekben részletezett pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos információk teljes hiánya, valamint a jelen határozat 2.1.12.1.-2.1.12.6. pontjaiban rögzített hiányosságok alapján a 2011. és 2012. évi IFRS beszámoló nem tartalmazza a pénzügyi instrumentumok jelentőségének megítélésére, illetve a pénzügyi instrumentumokból eredő kockázatok jellegének és mértékének értékelésére alkalmas információkat.

(ii) Az IFRS 7 standard 7. és 31. bekezdései alapján a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie azokat az információkat, amelyek képessé teszik pénzügyi kimutatásainak felhasználóit arra, hogy a pénzügyi helyzet és teljesítmény szempontjából értékeljék a pénzügyi instrumentumok jelentőségét, illetve amelyek képessé teszik a pénzügyi instrumentumokból eredő azon kockázatok jellegének és mértékének értékelésére őket, amelyeknek a gazdálkodó egység a beszámolási időszak végén ki van téve.

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 7 standard 7. és 31. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a megállapításban kiemelt tételek közül a 2011. évben az egyéb követelések között kimutatott 358.494 ezer forintos „kölcson” és 338.810 ezer forintos „részesedés vételár” a konszolidációs körbe tartozó több cégnél, a 2012. évben

kimutatott 207.803 ezer forintos engedményezésből eredő követelés pedig a Kibocsátónál több tételből tevődött össze. Ezek egyedileg nem voltak jelentősek, illetve a legnagyobb tétel szövegesen is ki volt emelve a 2011 évi beszámoló kiegészítő megjegyzésein belül a jelentősebb tételek, változások magyarázata alcímű részben az egyéb követelések sorhoz fűzött megjegyzésekben. A megállapításban az egyéb kötelezettségek közül kiemelt 2011-es 2.589.067 ezer forintos, a 2011. szeptember 14. napi alaptőke-emelésben részt vett személyekkel szembeni kötelezettség a 2011. évi beszámolóban több helyen is szerepelt (pl. a kiegészítő megjegyzéseken belül a jelentősebb tételek, változások magyarázata alcímű részben a rövid lejáratú egyéb kötelezettségek sorhoz fűzött megjegyzésekben, továbbá a saját tőke bemutatása részben).

A kibocsátói észrevételt részben elfogadva, az MNB a megállapítás első és második bekezdését nem tartja fenn, a megállapítás harmadik bekezdését – a jelen határozat 2.1.12.1-2.1.12.6. pontjaiban rögzített hiányosságok alapján – az MNB fenntartja.

2.1.14. IFRS 8 (Működési szegmensek) standardnak való megfelelés vizsgálata

(i) Az MNB megállapította, hogy – amint azt például a Kibocsátó 2012. I. féléves jelentése is tartalmazza – a Kibocsátó több, jól elkülöníthető területen tevékenykedett a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolóval érintett időszakban. A Kibocsátó által is kiemelt két alapvető üzletág a „média” és a „rendezvény”. Ezen túlmenően a Kibocsátó tevékenysége területileg is három piacra (magyar, román, bolgár) osztható. Fentiek alapján a Kibocsátónál jól elkülöníthetőek a működési szegmensek, ennek ellenére sem a 2011. évi, sem a 2012. évi IFRS beszámolóban a működési szegmensek nem kerültek meghatározásra és a működési szegmensekhez kapcsolódó közzétételek sem szerepelnek a beszámolóban.

(ii) Az IFRS 8 (Működési szegmensek) standard 5. bekezdése alapján a működési szegmens a gazdálkodó egység olyan komponense, amely bevételekkel és ráfordításokkal járó üzleti tevékenységet folytat, amelynek működési eredményeit a gazdálkodó egység legfőbb működési döntéshozója rendszeresen felülvizsgálja annak érdekében, hogy döntést hozzon a szegmenshez rendelt forrásokról, és hogy értékelje annak teljesítményét, valamint amelyre vonatkozóan különálló pénzügyi információ áll rendelkezésre.

Az IFRS 8 standard 20. bekezdése értelmében a gazdálkodó egységeknek információt kell közzétenniük, amely lehetővé teszi pénzügyi kimutatásaik felhasználói számára, hogy értékeljék a gazdálkodó egység által folytatott üzleti tevékenység jellegét és pénzügyi hatásait, valamint működésének gazdasági környezetét.

Az IFRS 8 standard 21. bekezdése értelmében a 20. bekezdésben szereplő alapelv végrehajtása érdekében a gazdálkodó egységnek minden egyes időszakra, amelyre vonatkozóan átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatást készít, közzé kell tennie a standard 22-30. bekezdésében meghatározott információkat (pl.: általános információk; információk a szegmens eredményről, meghatározott bevételekről, ráfordításokról, szegmenseszközökről és szegmenskötelezettségekről; egyeztetések a szegmens adatok és csoport adatok között).

A fentiek alapján az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2011. és 2012. évi IFRS beszámolója nem felel meg az IFRS 8 standard 13., 20-21. bekezdéseiben foglaltaknak.

(iii) A Kibocsátó álláspontja szerint mind 2011-ben, mind 2012-ben egy szegmensben, a média területén (ezen belül mindkét évben több üzletágban) tevékenykedett, ezt képezték le a beszámolók is. Az egyfókuszú tevékenység a Kibocsátó szöveges bemutatásában egyértelműen rögzítésre került.

Az MNB kiemeli, hogy a Kibocsátó észrevételében ismertetett álláspontja nincs összhangban többek között a Kibocsátó K12431/2011, K15006/2011, K17957/2011, K17955/2011, K19796/2011, K20285/2011, K39107/2011, K52147/2011, K54339/2011, K60259/2011, K64346/2011, K68584/2011, K91697/2011, K12724/2012, K27799/2012, K30170/2012, K42624/2012, K50262/2012, K56797/2012, K74425/2012 és K100313/2012 számú közzétételeivel. Ezen közzétételek alapján a Kibocsátó nem csak a media szegmensben, hanem az event/rendezvény szegmensben (üzletágban) is tevékenykedett. A K68584/2011, K91697/2011, K12724/2012, K30170/2012, K42624/2012 számú közzétételek alapján: *„[a]z EMGEvent üzletágával, amely a Sziget Kft. tevékenységét fedi, külön is foglalkoznunk kell, hiszen ez a terület felelős a cégcsoport árbevételének legnagyobb részéért.”* A fentiek miatt az MNB a megállapítást fenntartja.

2.2. A PM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak való megfelelés vizsgálata a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóra vonatkozóan

(i) A jelen határozat 2.1. pontjában foglalt, a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóra vonatkozó hiányosságokra tekintettel – figyelembe véve a jelen határozat I. pontjában már hivatkozott PM rendelet 1. melléklet 3.5. pontját, valamint az Szm. 10. § (2) bekezdésében foglaltakat – az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó nem tett eleget valamennyi IFRS előírásnak a 2011. évi és 2012. évi IFRS beszámolójának elkészítése során.

(ii) A PM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében *„[a] nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír kibocsátója (a továbbiakban: kibocsátó) az éves jelentést az 1. melléklet szerint készíti el és teszi közzé”*.

Az MNB tehát megállapította, hogy a Kibocsátó – a 2011. évi és a 2012. évi IFRS beszámolóra vonatkozó, a jelen határozat 2.1. pontjában meghatározott hiányosságokra tekintettel – megsértette a PM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat.

(iii) A Kibocsátó észrevételében jelezte, hogy nem ért egyet a megállapítással, de annak okát nem ismertette. A fentiek alapján az MNB az e pontban írt megállapítását fenntartja.

2.3. A 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentés

2.3.1. Az IAS 34 (Évközi pénzügyi beszámolás) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.3.1.1. Az IAS 34 standard 8. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentés nem tartalmazza sem a saját tőke változásainak tömörített kimutatását, sem a cash-flow-k tömörített kimutatását.

(ii) Az IAS 34 (Évközi pénzügyi beszámolás) standard 8. bekezdés c) pontja szerint az évközi pénzügyi beszámolóknak a saját tőke változásainak tömörített kimutatását, míg a d) pont értelmében a cash-flow-k tömörített kimutatását is tartalmaznia kell. A 20. bekezdés c) és d) pontjai alapján az évközi beszámolóknak tartalmazniuk kell egy olyan kimutatást, amely bemutatja a saját tőkében az év eleje óta bekövetkezett változásokat, egy összehasonlító kimutatással a közvetlenül megelőző pénzügyi év összehasonlítható időszakára vonatkozóan, az adott évre kumuláltan, valamint egy cash-flow kimutatást, amely a tárgyév kezdetétől az időszak végéig terjedő időszakot fedi le, egy összehasonlító kimutatással a közvetlenül megelőző pénzügyi év összehasonlítható időszakára vonatkozóan, az adott évre kumuláltan.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. I. féléves és 2013. I. féléves jelentése nincs összhangban az IAS 34 standard 8. bekezdés c) és d) pontjaival, valamint 20. bekezdés c) és d) pontjaival.

(iii) Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételt nem tett, az MNB megállapítását fenntartja.

2.3.1.2. Az IAS 34 standard 11. és 11A. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentés átfogó jövedelem kimutatása nem tartalmazza az egy részvényre jutó eredmény hígított értékét és utalás sincs arra, hogy az megegyezne az alapértékkel.

(ii) Az IAS 34 standard 11. bekezdése értelmében az évközi időszakra vonatkozó, az eredmény összetevőit bemutató kimutatásban a gazdálkodó egységnek be kell mutatnia az egy részvényre jutó eredmény alap- és hígított értékét arra az időszakra vonatkozóan, amelyben a gazdálkodó egység az IAS 33 (Egy részvényre jutó eredmény) standard hatókörébe esik. Ugyanezen standard 11A. bekezdése szerint, ha a gazdálkodó egység az eredmény tételeit a (2011-ben módosított) IAS 1 standard 10A. bekezdésében leírtak szerint különálló kimutatásban mutatja be, az egy részvényre jutó eredmény alapértékét és hígított értékét ebben a kimutatásban mutatja be.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. I. féléves és 2013. I. féléves jelentései nincsenek összhangban az IAS 34 standard 11-11A. bekezdéseiben foglaltakkal.

(iii) Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételt nem tett, az MNB megállapítását fenntartja.

2.3.1.3. Az IAS 34 standard 16A. bekezdése

(i) Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentése nem tartalmaz a számviteli politikáról szóló nyilatkozatot és szegmensinformációkat sem.

(ii) Az IAS 34 standard 16A. bekezdés a) pontja alapján az évközi pénzügyi beszámolóban szerepeltetni kell egy olyan nyilatkozatot, hogy ugyanazt a számviteli politikát és ugyanolyan számítási módszereket követtek az évközi pénzügyi kimutatásokban, mint a legutóbbi éves pénzügyi kimutatásokban, vagy – amennyiben ezen politikában vagy módszerekben változás történt – a változás jellegének és hatásának leírását. Ugyanezen bekezdés g) pontja alapján szegmensinformációkat is szerepeltetni kell az évközi pénzügyi beszámolóban.

Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentései nincsenek összhangban az IAS 34 standard 16A. bekezdés a) és g) pontjaiban foglaltakkal.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint sem 2012-ben, sem 2013-ban nem volt szükség szegmensek szerinti elkülönítésre, mert csak egy szegmensben (média) tevékenykedett.

Az MNB – a Kibocsátó 2.1.6.2. pontra tett észrevételének is a figyelembe vételével – elfogadja az észrevétel azon részét, hogy a 2013. évben (2013. március 29. napjától) a Kibocsátó csak egy szegmensben tevékenykedett, így a megállapítás 2013. évet érintő része törlésre kerül. Az MNB a megállapítás többi részét – észrevétel hiányában – fenntartja.

2.3.2. A Tpt. 56. § (3) bekezdésének való megfelelés vizsgálata

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a 2012. I. féléves jelentését 2012. augusztus 31. napján, K74425/2012 számon tette közzé az Információtárolási Rendszerben. A 2013. I. féléves jelentés nem került megküldésre az Információtárolási Rendszer számára. A BÉT által üzemeltetett honlapon és a Kibocsátó saját honlapján 2013. augusztus 30. napján került közzétételre a 2013. I. féléves jelentés.

(ii) A Tpt. 54. § (5) bekezdése szerint *„[a] részvény, illetve a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátója az adott időszak végét követően mielőbb, de legkésőbb két hónapon belül a pénzügyi év első hat hónapjára vonatkozóan féléves jelentést tesz közzé”.*

A Tpt. 56. § (3) bekezdés alapján *„[a] kibocsátó köteles megküldeni a szabályozott információt a hivatalosan kijelölt információtárolási rendszer számára, amely megfelel a biztonsággal, az információforrás bizonyosságával, az időpont rögzítésével és a végfelhasználók általi egyszerű hozzáféréssel kapcsolatos minimális minőségi előírásoknak, és azok összhangban vannak az elektronikus irattározási eljárással”.*

A PM rendelet 7. § (1) bekezdés szerint „[a] hivatalosan kijelölt információátviteli rendszer a Felügyelet⁷ által üzemeltetett honlap”.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. féléves jelentését nem küldte meg az Információátviteli Rendszer számára, amivel a Kibocsátó megsértette a Tpt. 56. § (3) bekezdését.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a 2013. I. féléves jelentés az Információátviteli Rendszerbe azért nem került megküldésre, mert a feltöltésre jogosult személy változása miatt az új jogosult még nem rendelkezett megfelelő elektronikus aláírással. A BÉT honlapján és a saját honlapon történt közzététellel egyidejűleg azonban a jelentés – a probléma telefonos egyeztetését követően – elektronikus levélben megküldésre került a felügyeleti kapcsolattartó részére.

Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó a jogszabálysértést nem cáfolta, ezért az észrevételt az MNB nem fogadja el és a megállapítást fenntartja.

2.4. A PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak való megfelelés vizsgálata a 2012. I. féléves és a 2013. I. féléves jelentésekre vonatkozóan

(i) A jelen határozat 2.3.1. pontjában foglalt, a 2012. I. féléves és 2013. I. féléves jelentésekre vonatkozó hiányosságokra tekintettel – figyelembe véve a PM rendelet 2. számú mellékletének hivatkozott 3.5. pontját – megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó nem tett eleget valamennyi – féléves jelentéseinek készítésére vonatkozó – IFRS előírásnak a 2012. I. féléves és 2013. évi I. féléves IFRS beszámolójának elkészítése során.

(ii) A PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja értelmében „[a] nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír kibocsátója (a továbbiakban: kibocsátó) a féléves jelentést a 2. melléklet szerint készíti el és teszi közzé”.

Az MNB tehát megállapította, hogy a Kibocsátó – a 2012. I. féléves és 2013. I. féléves jelentések hiányosságaira tekintettel – megsértette a PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat.

(iii) A Kibocsátó az MNB ezen megállapítását nem vitatta, így az MNB azt fenntartja.

2.5. A 2013. I. és III. negyedéves jelentés

A Tpt. 54. § (8) bekezdése alapján „[n]em kell időközi vezetőségi beszámolót közzétennie a kibocsátónak, ha legalább a féléves jelentésre vonatkozó követelményeknek megfelelő tartalmú negyedéves jelentést készít és azt közzéteszi a féléves jelentésre vonatkozó szabályok szerint”.

⁷ A Tpt. 5. § (2) bekezdés 4. pontja szerint a Tpt. alkalmazásában „Felügyelet: a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró MNB”.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó a vizsgált időszakban nem tett közzé időközi vezetőségi beszámolót, hanem az alábbi negyedéves jelentéseket hozta nyilvánosságra.

Időszak	Közzététel dátuma	K-szám
2012. I. negyedév	2012. 05. 18.	K42624/2012
2012. III. negyedév	2012. 11. 23.	K100313/2012
2013. I. negyedév	2013. 05. 30.	K57604/2013
2013. III. negyedév	2013. 11. 29.	-

Az MNB megállapította, hogy a Tpt. 54. § (8) bekezdése és a PM rendelet 2. melléklet 3.5 pontja alapján ezen negyedéves jelentéseket a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően kellett a Kibocsátónak összeállítani. Az MNB a Célvizsgálat során a szűrőpróbaszerűen kiválasztott 2013. I. és III. negyedéves jelentést ellenőrizte az IFRS-eknek való megfelelés szempontjából.

2.5.1. Az IAS 34 (Évközi pénzügyi beszámolás) standardnak való megfelelés vizsgálata

2.5.1.1. Az IAS 34 standard 8. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. és III. negyedéves jelentései nem tartalmazzák sem a saját tőke változásainak tömörített kimutatását, sem a cash flow-k tömörített kimutatását.

(ii) Az IAS 34 (Évközi pénzügyi beszámolás) standard 8. bekezdés c) pontja szerint az évközi pénzügyi beszámolóknak a saját tőke változásainak tömörített kimutatását, míg a d) pont értelmében a cash-flow-k tömörített kimutatását is tartalmaznia kell. A 20. bekezdés c) és d) pontjai alapján az évközi beszámolóknak tartalmazniuk kell egy olyan kimutatást, amely bemutatja a saját tőkében az év eleje óta bekövetkezett változásokat, egy összehasonlító kimutatással a közvetlenül megelőző pénzügyi év összehasonlítható időszakára vonatkozóan, az adott évre kumuláltan, valamint egy cash-flow kimutatást, amely a tárgyév kezdetétől az időszak végéig terjedő időszakot fedi le, egy összehasonlító kimutatással a közvetlenül megelőző pénzügyi év összehasonlítható időszakára vonatkozóan, az adott évre kumuláltan.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. negyedéves és 2013. III. negyedéves jelentései nincsenek összhangban az IAS 34 standard 8. bekezdés c) és d) pontjaival, valamint 20. bekezdés c) és d) pontjaival.

(iii) Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételt nem tett, az MNB megállapítását fenntartja.

2.5.1.2. Az IAS 34 standard 11. és 11A. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. és III. negyedéves jelentései átfogó jövedelem kimutatásai nem tartalmazzák az egy részvényre jutó eredmény hígított értékét és utalás sincs arra, hogy az megegyezne az alapértékkel.

(ii) Az IAS 34 standard 11. bekezdése értelmében az évközi időszakra vonatkozó, az eredmény összetevőit bemutató kimutatásban a gazdálkodó egységnek be kell mutatnia az egy részvényre jutó eredmény alap- és hígított értékét arra az időszakra vonatkozóan, amelyben a gazdálkodó egység az IAS 33 (Egy részvényre jutó eredmény) standard hatókörébe esik. Ugyanezen standard 11A. bekezdése szerint, ha a gazdálkodó egység az eredmény tételeit a (2011-ben módosított) IAS 1 standard 10A. bekezdésében leírtak szerint különálló kimutatásban mutatja be, az egy részvényre jutó eredmény alapértékét és hígított értékét ebben a kimutatásban mutatja be.

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. negyedéves és 2013. III. negyedéves jelentései nincsenek összhangban az IAS 34 standard 11-11A. bekezdéseiben foglaltakkal.

(iii) Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó észrevételt nem tett, az MNB megállapítását fenntartja.

2.5.1.3. Az IAS 34 standard 16A. bekezdése

(i) Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. és III. negyedéves jelentései nem tartalmazzák a számviteli politikáról szóló nyilatkozatot és szegmensinformációkat sem.

(ii) Az IAS 34 standard 16A. bekezdés a) pontja alapján az évközi pénzügyi beszámolóban szerepeltetni kell egy olyan nyilatkozatot, hogy ugyanazt a számviteli politikát és ugyanolyan számítási módszereket követtek az évközi pénzügyi kimutatásokban, mint a legutóbbi éves pénzügyi kimutatásokban, vagy – amennyiben ezen politikában vagy módszerekben változás történt – a változás jellegének és hatásának leírását. Ugyanezen bekezdés g) pontja alapján szegmensinformációkat is szerepeltetni kell az évközi pénzügyi beszámolóokban.

Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. I. negyedéves és 2013. III. negyedéves jelentései nincsenek összhangban az IAS 34 standard 16A. bekezdés a) és g) pontjaiban foglaltakkal.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint 2013-ban nem volt szükség szegmensek szerinti elkülönítésre, mert csak egy szegmensben (média) tevékenykedett.

Az MNB – a Kibocsátó 2.1.6.2. pontra tett észrevételének is a figyelembe vételével – elfogadja az észrevétel azon részét, hogy a 2013. évben, 2013. március 29. napjától a

Kibocsátó csak egy szegmensben tevékenykedett, így a szegmensinformációkra vonatkozó megállapítás 2013. III. negyedéves jelentést érintő része törlésre kerül. Az MNB a megállapítás további részét fenntartja.

2.5.2. A 2013. III. negyedéves jelentés közzététele

(i) Az MNB megállapította, hogy a Kibocsátó a 2013. III. negyedéves jelentése nem került megküldésre az Információtárolási Rendszer számára. A jelen határozat 2.5. pontjában szereplő táblázatban a közzététel időpontjaként megjelölt időpontban a 2013. III. negyedéves jelentés a BÉT által üzemeltetett honlapon és a Kibocsátó saját honlapján került közzétételre.

(ii) A Tpt. 54. § (5) bekezdése szerint *„[a] részvény, illetve a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátója az adott időszak végét követően mielőbb, de legkésőbb két hónapon belül a pénzügyi év első hat hónapjára vonatkozóan féléves jelentést tesz közzé”.*

A Tpt. 5. § (1) bekezdés 116. pontja szerint *”szabályozott információ: az összefoglaló jelentés, a rendszeres és a rendkívüli tájékoztatás körébe tartozó, a befolyásszerzéssel kapcsolatos, továbbá a bennfentes információk”.*

A Tpt. 54. § (7) bekezdése szerint *„[a] nyilvánosan forgalomba hozott részvény kibocsátója a pénzügyi év első, illetve második hat hónapjában időközi vezetőségi beszámolót köteles közzétenni az adott hat hónapos időszak kezdete utáni hetvenedik nap és a vége előtti negyvenkettedik nap közötti időszakban, az adott hat hónapos időszak kezdete és ezen beszámoló közzétételének napja közötti időszakra vonatkozóan. A Tpt. 54. § (8) bekezdése szerint „[n]em kell időközi vezetőségi beszámolót közzétennie a kibocsátónak, ha legalább a féléves jelentésre vonatkozó követelményeknek megfelelő tartalmú negyedéves jelentést készít és azt közzéteszi a féléves jelentésre vonatkozó szabályok szerint”.*

A Tpt. 56. § (3) bekezdés alapján *„[a] kibocsátó köteles megküldeni a szabályozott információt a hivatalosan kijelölt információtárolási rendszer számára, amely megfelel a biztonsággal, az információforrás bizonyosságával, az időpont rögzítésével és a végfelhasználók általi egyszerű hozzáféréssel kapcsolatos minimális minőségi előírásoknak, és azok összhangban vannak az elektronikus irattározási eljárással”.*

Az MNB a Célvizsgálat során megállapította, hogy a Kibocsátó 2013. III. negyedéves jelentését nem küldte meg az Információtárolási Rendszer számára, amivel a Kibocsátó megsértette a Tpt. 56. § (3) bekezdését.

(iii) A Kibocsátó észrevétele szerint a 2013. I. féléves jelentés az Információtárolási Rendszerbe azért nem került megküldésre, mert a feltöltésre jogosult személy változása miatt az új jogosult még nem rendelkezett megfelelő elektronikus aláírással. A BÉT honlapján és a saját honlapon történt közzététellel egyidejűleg azonban a jelentés – a probléma telefonos egyeztetését követően – elektronikus levélben megküldésre került az MNB kapcsolattartó részére.

Tekintettel arra, hogy a Kibocsátó a jogszabálysértést nem cáfolta, ezért az észrevételt az MNB nem fogadja el és a megállapítást fenntartja.

2.6. A PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak való megfelelés vizsgálata a 2013. I. és III. negyedéves jelentésekre vonatkozóan

(i) A jelen határozat 2.5.1. pontjában foglalt, negyedéves jelentésekre vonatkozó hiányosságokra tekintettel – figyelembe véve a Tpt. 54. § (8) bekezdését és a PM rendelet 2. számú melléklet 3.5. pontját – megállapítást nyert, hogy a Kibocsátó nem tett eleget valamennyi – negyedéves jelentéseinek készítésére vonatkozó – IFRS előírásnak a 2013. I. negyedéves és 2013. évi III. negyedéves jelentéseinek elkészítése során.

(ii) A Tpt. 54. § (8) bekezdése szerint *„[n]em kell időközi vezetőségi beszámolót közzétennie a kibocsátónak, ha legalább a féléves jelentésre vonatkozó követelményeknek megfelelő tartalmú negyedéves jelentést készít és azt közzéteszi a féléves jelentésre vonatkozó szabályok szerint”*.

A PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján *„[a] nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír kibocsátója (a továbbiakban: kibocsátó) (...) a féléves jelentést a 2. melléklet szerint készíti el és teszi közzé”*.

Az MNB tehát megállapította, hogy a Kibocsátó – a 2013. I. és III. negyedéves jelentések hiányosságaira tekintettel – megsértette a PM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat.

(iii) A Kibocsátó az MNB ezen megállapítását nem vitatta, így az MNB az e pontban írt megállapítását fenntartja.

III. AZ MNB ÁLTAL ALKALMAZOTT INTÉZKEDÉSEK

3.1. Az intézkedések jogalapja

Az MNB tv. 75. § (1) bekezdés a) pontja értelmében *„[h]a az MNB a 62. § (2) bekezdése szerinti ellenőrzés végén vagy az általa hivatalosan ismert tények alapján megállapítja a 62. § (1) bekezdésében meghatározott jogszabályok vagy az MNB hatósági határozatában meghatározott kötelezettség megszegését, elkerülését, elmulasztását, késedelmes vagy hiányos teljesítését – ha törvény eltérően nem rendelkezik – (...) a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy, szervezet esetén (...) a 39. §-ban meghatározott, az adott tevékenységre vonatkozó jogszabály szerinti intézkedést, kivételes intézkedést alkalmazza, illetve bírságot szab ki”*.

A Tpt. 399. § (5) bekezdése szerint *„[a] Felügyelet az intézkedést, illetve szankciót a rendelkezésére álló adatok és információk elemzése, illetőleg mérlegelése alapján, a szabály megsértésének, illetőleg a hiányosságnak az érintett intézmény működésére, ügyfelére,*

illetve a tőkepiac működésére gyakorolt hatásának, veszélyességi fokának figyelembevételével választja ki és alkalmazza”.

Az MNB tv. 75. § (3) bekezdésében foglaltak alapján „az intézkedéseket az MNB együttesen és ismételten is alkalmazhatja”. Az MNB tv. 76. § (1) bekezdése alapján „[a]z ellenőrzött személlyel és szervezettel szemben kiszabható bírság összege százezer forinttól kétmilliárd forintig terjedhet”.

A Tpt. 400. § (1) bekezdés a) pontja szerint: „A Felügyelet (...) a kibocsátót, a felügyelete alá tartozó szervezetet, valamint ezek vezető állású személyét és alkalmazottját, a befolyásszerzőt az értékpapírok forgalomba hozatalára, a tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére, a tőzsde által végzett tevékenységre, az elszámolóház által végzett tevékenységre, a központi szerződő fél által végzett tevékenységre, illetve a központi értéktár által végzett tevékenységre, valamint a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzésre vonatkozó jogszabályban, szabályzatban és az engedélyben meghatározott feltételek megsértése esetén figyelmezteti, illetve – ha szükséges – a feltételeknek való megfelelésre határidő kitűzésével felszólítja”.

A Tpt. 400. § (1) bekezdés m) pontja felhatalmazza az MNB-t, hogy törvényben meghatározott esetben és mértékben bírságot szabjon ki.

A Tpt. 405. § – a jelen határozat kiadmányozásának időpontjában hatályos – (1) bekezdése alapján „[a] Felügyelet a kibocsátót, az ajánlattevőt, a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzés szabályait megsértő személyt, a kockázati tőkealap-kezelőt, tőzsdét, az elszámolóházi tevékenységet végző szervezetet, a központi értéktárat, a központi szerződő felet, illetve ezek vezető állású személyét és alkalmazottját, a bennfentes kereskedelmet és a piacbefolyásolást elkövető személyt az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban, a Pmt.-ben, valamint a Felügyelet határozatában foglalt kötelezettsége, továbbá a saját szabályzatában foglaltak megszegése, kijátszása, elmulasztása vagy késedelmes teljesítése esetén, továbbá, ha azt külföldi felügyeleti hatóság a 399. § (2) bekezdése szerint kezdeményezi, bírság megfizetésére kötelezheti”.

3.2. Figyelmeztetés és felszólítás felügyeleti intézkedés alkalmazása

A Célvizsgálat során feltárt, jelen határozat indokolásának II. részében foglalt megállapítások alapján – a tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére vonatkozó jogszabályban meghatározott feltételek megsértése miatt – az MNB jelen határozat rendelkező részének I. 1. 2. és 3. pontjában figyelmeztette a Kibocsátót, hogy az éves, féléves, illetve negyedéves jelentés összeállításakor a jövőben maradéktalanul tegyen eleget valamennyi vonatkozó jogszabályi kötelezettségének.

A Célvizsgálat során feltárt – jelen határozat indokolásának 2.3.2. és 2.5.2. pontjaiban foglalt – közzétételi hiányosságok okán jelen határozat rendelkező részének I. 4. pontjában az MNB figyelmeztette a Kibocsátót, hogy a jövőben minden esetben küldje meg a szabályozott információt a Információtárolási Rendszer számára, valamint jelen határozat rendelkező

részének II. pontjában határidő kitűzésével felszólította, hogy szüntesse meg a Célvizsgálat során feltárt és a határozatban megállapított jogszabálysértéseket.

Az intézkedések alkalmazása során az MNB tekintettel volt arra, hogy a Célvizsgálat során feltárt közzétételi hiányosságok korrigálása, és így a piaci szereplők szabályozott információról való jogszabályszerű tájékoztatása megfelelő határidőn belül megtörténjen.

3.3. Felügyeleti bírság intézkedés alkalmazása

A fenti intézkedés alkalmazása mellett a határozat indokolásában megállapított jogszabálysértések okán az MNB szükségesnek tartja bírság intézkedés alkalmazását azon jogalkalmazói cél eléréséhez, hogy a Kibocsátót a jövőben visszatartsa a hasonló típusú jogsértések megvalósításától.

A bírságkiszabás során az MNB – az MNB tv. 75. § (4) bekezdésében, illetve a Tpt. 399. § (5) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkörben eljárva – súlyosító körülményként értékelte a jogsértő állapot tartós fennállását, illetve a jogsértések ismétlődő jellegét, gyakoriságát, a mulasztások súlyát, valamint a közkézhányad magas, 83,13%-os szintjét. Az MNB jelen határozatában különös súllyal értékelte azt a tényt, hogy a Kibocsátó olyan – az IFRS-ek alapján – leányvállalatoknak minősülő társaságokat nem konszolidált a 2012. évben, amelyek tevékenysége egy komplett szegmensét érintette. Az MNB ugyanakkor enyhítő körülményként értékelte, hogy a Kibocsátó részvényei a BÉT részvényszekciójának „Standard” kategóriájába tartoznak⁸.

Fentiek alapján az MNB a jelen határozat rendelkező részének II. pontjában a bírság összegét – az MNB tv. 76. § (1) bekezdésében meghatározott bírságkereten belül határozta meg. A jogszabályban megállapított bírságkeret alsó határához közel meghatározott bírságösszeg kiszabását az MNB olyan felügyeleti jogkövetkezményként értékeli, amely jelen esetben kellőképpen kifejezi az MNB értékítéletét az azonosított számos jogsértéssel összefüggésben, és amely egyben alkalmas arra, hogy tudatosítsa a Kibocsátóban, valamint az egyéb tőkepiaci szereplőkben az MNB által elvárt, a nyilvánosság tájékoztatására vonatkozó rendelkezésekhez kapcsolódó jogkövetés fontosságát.

Az MNB az MNB tv. 64. § (2) bekezdése alapján a határozatainak teljesülését utóvizsgálat keretében vagy adatszolgáltatás alapján ellenőrzi.

A határozat a már hivatkozott jogszabályhelyeken, valamint a Ket. 71. § (1) bekezdésén alapul.

A határozatot az MNB a MNB tv. 39. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított hatáskörében eljárva hozta meg.

⁸ A Kibocsátó részvényei a jogsértések elkövetésének idején a BÉT részvényszekciójának „B” kategóriájába tartoztak.

A jelen határozat rendelkező részében rögzített késedelmi pótlék MNB általi felszámításának lehetőségét a Ket. 132. §-a biztosítja. A közigazgatási végrehajtás szabályainak a kiszabott bírság kapcsán való alkalmazási lehetősége az MNB tv. 54. § (1) bekezdésén, valamint a Ket. 126. § (1) bekezdés a) pontján alapul.

A határozat elleni jogorvoslatról szóló tájékoztatás az MNB tv. 55. § (1) bekezdésén, a Ket. 72. § (1) bekezdés d) pont da) alpontján, 100. § (1) bekezdés a) pontján, 100. § (2) bekezdésén és 109. § (1) bekezdés a) pontján, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 326. § (7) bekezdésén, 327. § (1)-(2) bekezdésein, 330. § (2) bekezdésén, 332. § (2a) bekezdésén, valamint 338. § (1)-(3) bekezdésein alapul.

A határozat a Ket. 73/A. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése értelmében a közléssel jogerős.

Budapest, 2014. július 18.

Dr. Windisch László s.k.,
az MNB alelnöke